

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I *Meddelelser*

.....

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

97/C 95/01	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/629/EØF vedrørende beskyttelse af kalve	1
97/C 95/02	Forslag til Rådets direktiv om transportabelt, trykbærende udstyr ⁽¹⁾	2
97/C 95/03	Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer	29
97/C 95/04	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/113/EF om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer ⁽¹⁾	30
97/C 95/05	Revideret forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾	31
97/C 95/06	Forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om fastsættelse af de af Kommissionen befuldmægtigedes beføjelser og forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 2 og 3, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89	33

Pris: 19,50 ECU

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
97/C 95/07	Revideret forslag til Rådets forordning (EF) om foranstaltninger på området HIV/AIDS i udviklingslandene	36
97/C 95/08	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Brunei-Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand—landene i Sømmenslutningen af Stater i Sydøstasien — til Vietnam	41
97/C 95/09	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende landbrugs- og skovbrugshjultraktors konstruktivt bestemte maksimalhastighed (1)	45
97/C 95/10	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation (1)	46
97/C 95/11	Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1872/94	63
97/C 95/12	Forslag til Rådets afgørelse om ekstraordinær finansiel bistand til Armenien, Georgien og eventuelt Tadsjikistan	64
97/C 95/13	Forslag til Rådets Direktiv om ændring af direktiv 96/26/EF om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (1)	66

(1) EØS-relevant tekst.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/629/EØF vedrørende beskyttelse af kalve ⁽¹⁾

(97/C 95/01)

KOM(96) 599 endelig udg. — 96/0029 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 22. november 1996)

Kommissionen forelagde Rådet ovennævnte forslag den 24. januar 1996.

Efter Europa-Parlamentets udtalelse på mødet den 20. september 1996 ændres det oprindelige forslag som følger:

— Nedenstående betragtning tilføjes:

»erklæring nr. 24, som er knyttet til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, opfordrer alle de europæiske institutioner samt medlemsstaterne til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter;«

— I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende som stk. 3a:

»3a. Enkeltbokse til kalve (undtagen bokse til isolation af syge dyr) må ikke have faste vægge, men skal have perforerede sider, som gør det muligt for kalvene at se og berøre hinanden.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 85 af 22. 3. 1996, s. 19.

Forslag til Rådets direktiv om transportabelt, trykbærende udstyr

(97/C 95/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(96) 674 endelig udg. — 97/0011(SYN)

(Forelagt af Kommissionen den 9. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189c og i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der må inden for rammerne af den fælles transportpolitik træffes yderligere foranstaltninger for at sikre transport-sikkerheden;

de enkelte medlemsstater forlanger på nuværende tidspunkt, at alt transportabelt trykbærende udstyr, der benyttes på deres territorium, skal attesteres og inspiceres af deres udpegede organer, som også skal foretage regelmæssig inspektion; denne praksis, som kræver mange godkendelser, hvis udstyret i forbindelse med transport skal benyttes i mere end én stat, er til hindring for leveringen af transporttjenester i Fællesskabet; det vil derfor være berettiget, hvis Fællesskabet træffer en foranstaltning for at harmonisere godkendelsesprocedurerne, så det bliver lettere at bruge transportabelt trykbærende udstyr på en anden medlemsstats territorium i forbindelse med transport;

der bør træffes foranstaltninger for gradvis oprettelse af et indre marked for transport, det gælder ikke mindst fri bevægelighed for transportabelt trykbærende udstyr;

en sådan harmonisering kan kun opnås ved en foranstaltning på fællesskabsplan, da medlemsstaterne ikke alene eller ved hjælp af internationale aftaler kan skabe den samme harmonisering af godkendelserne af dette udstyr; anerkendelse af de forskellige medlemsstaters nuværende godkendelser er ikke tilfredsstillende på grund af den vilkårlighed, dette indebærer;

et rådsdirektiv er det mest hensigtsmæssige retsinstrument, hvormed dette udstyrs sikkerhed kan forbedres, da medlemsstaternes anvendelse af godkendelsesprocedurerne på dette grundlag bliver obligatorisk og ensartet; for at fjerne vilkårligheden må det fremgå klart af bilag V og VI, hvilke godkendelsesprocedurer medlemsstaterne skal benytte i forbindelse med den første inspektion og de regelmæssige inspektioner;

Rådets direktiv 94/55/EF⁽¹⁾ og 96/49/EF⁽²⁾ har udvidet ADR's og RED's bestemmelser til at gælde national trafik, så betingelserne for vej- og jernbanetransport af farligt gods er blevet harmoniseret i hele Fællesskabet; der er blevet fastsat bestemmelser for transportmateriel for at lette transporttjenesterne, og disse direktiver gælder også transport af farligt gods;

Rådets direktiv 84/525/EØF⁽³⁾, 84/526/EØF⁽⁴⁾ og 84/527/EØF⁽⁵⁾ om gasflasker indeholder ingen bestemmelser om regelmæssig inspektion; dette direktivs krav herom gælder derfor også udstyr, som omfattes af disse direktiver;

på grund af risikoen ved brug af transportabelt trykbærende udstyr indeholder direktiv 94/55/EF og 96/49/EF et krav om, at nogle typer transportabelt trykbærende udstyr skal underkastes en overensstemmelsesvurderingsprocedure; dette krav bør udvides til at omfatte alt nyt transportabelt trykbærende udstyr, som benyttes til transport af farligt gods og omfattes af direktiv 94/55/EF og 96/49/EF;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EFT nr. L 319 af 12. 12. 1994, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT nr. L 235 af 17. 9. 1996, s. 25).

⁽³⁾ EFT nr. L 300 af 19. 11. 1984, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 300 af 19. 11. 1984, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 300 af 19. 11. 1984, s. 48.

gensidig anerkendelse af attesteringer fra inspektionsorganer, som en medlemsstats kompetente myndigheder har udpeget, og af overensstemmelsesvurderingsprocedurerne er det bedste middel, hvormed hindringerne for den frie levering af transporttjenester kan fjernes; de enkelte medlemsstater kan ikke opfylde disse målsætninger på tilfredsstillende vis på noget andet plan;

der må indføres fælles regler for gensidig anerkendelse af de udpegede inspektionsorganer, der skal sikre overensstemmelsen med direktiv 94/55/EF og 96/49/EF; disse fælles regler vil fjerne unødvendige omkostninger og administrative procedurer i forbindelse med godkendelse af udstyret og dermed rydde de tekniske handelshindringer af vejen;

medlemsstaterne skal udpege inspektionsorganer, som skal udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurerne og de regelmæssige inspektioner, og de skal sikre, at disse organer er uafhængige, effektive og i stand til at udføre de pålagte opgaver professionelt;

nyt udstyrs overensstemmelse med de tekniske forskrifter i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF skal godtgøres ved hjælp af overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i bilag V, del I; regelmæssige inspektioner af eksisterende udstyr skal foretages efter procedurerne i bilag V, del II;

udstyr, som omfattes af dette direktiv, bør forsynes med et mærke, der angiver, at det opfylder forskrifterne i direktiv 94/55/EF eller 96/49/EF og dette direktiv og kan markedsføres, påfyldes, transporteres, anvendes, genpåfyldes og transporteres i overensstemmelse med sit formål;

medlemsstaterne skal tillade, at udstyr, som er forsynet med dette mærke i bilag VII, har fri bevægelighed på deres territorium og kan markedsføres, benyttes i forbindelse med transport eller anvendes i overensstemmelse med sit formål uden yderligere vurderinger eller tekniske forskrifter;

Kommissionen bør efter proceduren i artikel 12, stk. 2, træffe foranstaltninger til at forbyde markedsføring og anvendelse af udstyr, som udgør en særlig sikkerhedsrisiko;

varetagelse af sikkerhedsproceduren i artikel 9 og ændring af bilagene til dette direktiv skal ske ved hjælp af en forenklet procedure, der omfatter et rådgivende udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv har til formål at øge sikkerheden i forbindelse med transportabelt trykbærende udstyr, som er blevet godkendt til indenlandstransport af farligt gods, og at sikre dets frie bevægelighed, herunder markedsføring og genanvendelse i Fællesskabet.

2. Dette direktiv gælder

a) for nyt transportabelt trykbærende udstyr, således som det defineres i artikel 2, dog ikke gasflasker, der er forsynet med E-mærke i overensstemmelse med direktiv 84/525/EØF, 84/526/EØF og 84/527/EØF

b) i forbindelse med regelmæssige inspektioner for

— nyt transportabelt trykbærende udstyr, således som det defineres i artikel 2, og som er forsynet med et mærke i overensstemmelse med dette direktivs bilag VII

— nye og eksisterende gasflasker, som er forsynet med E-mærke i overensstemmelse med direktiv 84/525/EØF, 84/526/EØF og 84/527/EØF, og

eksisterende transportabelt trykbærende udstyr, således som det defineres i artikel 2, og som opfylder de forskrifter i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF, der er i kraft den 1. januar 1999.

3. Transportabelt trykbærende udstyr, som markedsføres inden den 1. januar 1999 og ikke opfylder forskrifterne i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF, omfattes ikke af dette direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

— »transportabelt trykbærende udstyr«: udstyr, med tilhørende ventiler og andet tilbehør, i klasse 2 i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF, som kan genpåfyldes, og som er godkendt til transport af gasser i klasse 2 og til transport af stabiliseret hydrogencyanid i klasse 6.1 og hydrogenfluorid og vandfri flussyreopløsning i klasse 8; det omfatter beholdere, aftagelige tanke, tankcontainere (transportable tanke), og tanke til jernbanetankvogne, tanke eller beholdere til beholderbatterivogne og tanke til tan-

kvogne, således som de defineres i randnumrene 2211 og 10 014, 211 og tillæg X og XI, punkt 1.1.3 i bilagene til disse direktiver

- »mærke«: det i artikel 8 omtalte symbol
- »overensstemmelsesvurderingsprocedurer«: procedurerne i bilag V, del I
- »anmeldt organ eller type A-inspektionsorgan«: et organ, som udpeges af en medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 5, og som opfylder kriterierne i bilag I og II
- »type B-inspektionsorgan«: et organ, som udpeges af en medlemsstats kompetente myndigheder i i overensstemmelse med artikel 6, og som opfylder kriterierne i bilag I og III
- »type C-inspektionsorgan«: et organ, som udpeges af en medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 7, og som opfylder kriterierne i bilag I og IV.

Artikel 3

1. Nyt transportabelt trykbærende udstyr, som markedsføres eller tages i brug efter den 1. januar 1999, dog ikke gasflasker, der er forsynet med E-mærke i overensstemmelse med direktiv 84/525/EØF, 84/526/EØF og 84/527/EØF, skal opfylde forskrifterne for udstyr i klasse 2 i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF. Det pågældende transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med disse bestemmelser godtgøres udelukkende ved hjælp af overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i bilag V, del I, og bilag VI.

2. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller lægge hindringer i vejen for markedsføring eller ibrugtagning af det i artikel 1, stk. 2, litra a), nævnte transportable trykbærende udstyr på deres territorium, når det opfylder dette direktivs forskrifter og er forsynet med mærkning i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1.

Artikel 4

1. Det i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med forskrifterne i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF godtgøres udelukkende ved hjælp af procedurerne for regelmæssig inspektion i bilag V, del II.

2. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller lægge hindringer i vejen for brug (herunder påfyldning, tømning og genpåfyldning) af det i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte transportable trykbærende udstyr på deres territorium, når det opfylder dette direktivs forskrifter og i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, er forsynet med et mærke, som viser, at det er underkastet regelmæssig inspektion.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de anmeldte organer (type A-inspektionsorganer), de har udpeget til at udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i bilag V, del I, og/eller foretage regelmæssige inspektioner i overensstemmelse med bilag V, del II, modul 1 eller 2, herunder de særlige opgaver, disse organer udfører på de kompetente myndigheders vegne, og de identifikationsnumre, Kommissionen i forvejen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de udpegede anmeldte organer (type A-inspektionsorganer), deres identifikationsnumre og de opgaver, de er blevet udpeget til at udføre. Kommissionen sikrer, at denne liste ajourføres.

2. Medlemsstaterne benytter kriterierne i bilag I og II, når de skal udpege de anmeldte organer (type A-inspektionsorganer). De enkelte inspektionsorganer forelægger den medlemsstat, der har i sinde at udpege dem, fuldstændige oplysninger om og beviser på deres overensstemmelse med kriterierne i bilag I og II.

3. En medlemsstat, der har udpeget et anmeldt organ (inspektionsorgan af type A), trækker bemyndigelsen tilbage, hvis den konstaterer, at organet ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, at bemyndigelsen er blevet trukket tilbage.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de type B-inspektionsorganer, de har udpeget efter kriterierne i stk. 2 til at foretage regelmæssige inspektioner af det transportable trykbærende udstyr, som defineres i artikel 2, efter procedurerne i bilag V, del II, modul 1 og 2, for at sikre, at det stadig er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF, og om de særlige opgaver, disse organer udfører på de kompetente myndigheders vegne, samt om de identifikationsnumre, Kommissionen i forvejen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de udpegede type B-inspektionsorganer, deres identifikationsnumre og de opgaver, de er blevet udpeget til at udføre. Kommissionen sikrer, at denne liste ajourføres.

2. Medlemsstaterne benytter kriterierne i bilag I og III, når de skal udpege type B-inspektionsorganer. De enkelte inspektionsorganer forelægger den medlemsstat, der har i sinde at udpege dem, fuldstændige oplysninger om og beviser på deres overensstemmelse med kriterierne i bilag I og III.

3. En medlemsstat, der har udpeget et inspektionsorgan af type B, trækker bemyndigelsen tilbage, hvis den konstaterer, at organet ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, at bemyndigelsen er blevet trukket tilbage.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne underretter desuden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de type C-inspektionsorganer, de har udpeget efter kriterierne i stk. 2, til at foretage regelmæssig inspektion af det transportable trykbærende udstyr, som defineres i artikel 2, efter procedurerne i bilag V, del II, modul 1 og 2, for at sikre, at det stadig er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF, og om de særlige opgaver, disse organer udfører på de kompetente myndigheders vegne, samt om de identifikationsnumre, Kommissionen i forvejen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de udpegede type C-inspektionsorganer, deres identifikationsnumre og de opgaver, de er blevet udpeget til at udføre. Kommissionen sikrer, at denne liste ajourføres.

2. Medlemsstaterne benytter kriterierne i bilag I og IV, når de skal udpege type C-inspektionsorganer. De enkelte inspektionsorganer forelægger den medlemsstat, der har i sinde at udpege dem, fuldstændige oplysninger om og beviser på deres overensstemmelse med kriterierne i bilag I og IV.

3. En medlemsstat, der har udpeget et inspektionsorgan af type C, trækker bemyndigelsen tilbage, hvis den konstaterer, at organet ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, at bemyndigelsen er trukket tilbage.

Artikel 8

1. Udstyr, som opfylder bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, forsynes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede repræsentant i Fællesskabet med et mærke. Mærkets udformning er beskrevet i bilag VII. Dette mærke anbringes, så det ikke kan fjernes, og ledsages af identifikationsnummeret på det anmeldte organ (type A-inspektionsorgan), der har foretaget overensstemmelsesvurderingen af udstyret, og af de yderligere mærkninger af udstyret, som kræves i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF.

2. I forbindelse med de regelmæssige inspektioner anbringer det udpegede type A- (anmeldt organ), B- eller C-inspektionsorgan mærket i bilag VII, så det ikke kan

fjernes, på alt det transportable trykbærende udstyr, som omtales i artikel 4. Mærket ledsages af identifikationsnummeret på det organ, der har foretaget den regelmæssige inspektion af udstyret, fulgt af bogstavet U i samme mål som identifikationsnummeret for at angive, at udstyret er i brug, og af den yderligere mærkning, der kræves i direktiv 94/55/EF og 96/49/EF.

3. Ved både overensstemmelsesvurdering og regelmæssige inspektioner anbringes inspektionsorganets identifikationsnummer, så det ikke kan fjernes, af organet selv eller af fabrikanten eller dennes befuldmægtige repræsentant i Fællesskabet.

4. Transportabelt trykbærende udstyr må ikke forsynes med mærkning, som kan medføre, at betydningen eller den grafiske udformning af det mærke, der foreskrives i dette direktiv, kan misforstås. Al anden mærkning kan anbringes på trykbærende udstyr, forudsat det ikke gør mærkningen i bilag VII mindre tydelig og vanskeligere at læse.

Artikel 9

Hvis en medlemsstat konstaterer, at udstyr, som vedligeholdes korrekt og benyttes i overensstemmelse med sit formål, under transport og/eller ved brug kan være til fare for sundhed og/eller sikkerhed og, hvor omstændighederne foreligger, for husdyr eller ejendom, selv om det er forsynet med mærke, underretter medlemsstaten straks Kommissionen, hvorefter de nødvendige foranstaltninger træffes efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 10

Hvis en medlemsstat konstaterer, at den i artikel 8 definerede mærkning er blevet anbragt med urette, skal fabrikanten eller dennes befuldmægtigede i Fællesskabet forpligtes til at bringe udstyret i overensstemmelse med mærkningsbestemmelserne og bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, medlemsstaterne fastsætter.

Hvis uoverensstemmelsen ikke bringes i orden, træffer Kommissionen efter procedurerne i artikel 12, stk. 2, de nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring, transport eller anvendelse af det pågældende udstyr eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet eller fra omsætningen.

Artikel 11

Bilagene til dette direktiv kan ændres efter procedurerne i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

1. Kommissionen bistås af det udvalg for transport af farligt gods, som blev nedsat ved artikel 9 i direktiv 94/55/EF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, eventuelt ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offent-

liggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 1999.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder for det område, dette direktiv omfatter.

3. Medlemsstaterne indfører et sanktionssystem for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages på grundlag af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse sanktioner anvendes. De pågældende sanktioner skal være effektive, rimelige og præventive. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de relevante bestemmelser senest den 30. juni 1998 og anmelder eventuelle senere ændringer så hurtigt som muligt.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter sin offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

MINIMUMSKRITERIER, SOM SKAL OPFYLDES AF DE I ARTIKEL 5, 6 OG 7 OMTALTE UDPEGEDE INSPEKTIONSORGANER AF TYPE A (ANMELDTE ORGANER), B OG C

1. Et anmeldt organ/inspektionsorgan, der indgår i en organisation, som beskæftiger sig med andre opgaver end inspektion, skal kunne identificeres inden for denne organisation.
2. Inspektionsorganet og dets personale må ikke deltage i aktiviteter, der kan betyde konflikt med deres objektive vurderingsevne og deres integritet i forhold til inspektionsopgaverne. Inspektionsorganets personale skal navnlig være uafhængigt af enhver form for forretningsmæssig, økonomisk eller anden pression, som kan påvirke deres vurderinger, især fra udenforstående personer eller foretagender, der har interesse i inspektionsresultaterne. Det må sikres, at inspektionsorganets personale er upartisk.
3. Inspektionsorganet skal råde over det personale og de faciliteter, som kræves, for at det kan udføre det tekniske og administrative arbejde i forbindelse med inspektions- og kontrolopgaverne forsvarligt. Det skal også have adgang til det udstyr, som kræves, for at kunne udføre særlige kontrolopgaver.
4. Det personale, der skal udføre inspektionopgaverne, skal have de tilsvarende kvalifikationer, dvs. en solid teknisk og faglig uddannelse og tilfredsstillende kendskab til de krav, de pågældende inspektionsopgaver stiller, samt tilstrækkelig erfaring med dem. For at sikre et højt sikkerhedsniveau skal inspektionsorganet kunne råde over ekspertise inden for transportabelt trykbærende udstyrs sikkerhed. Personalet skal ved hjælp af undersøgelsesresultater kunne vurdere professionelt, om de generelle krav er blevet opfyldt og aflægge rapport om det. Det skal også kunne udarbejde attester, protokoller og rapporter, som viser, at inspektionen er blevet udført.
5. Det skal desuden have den relevante viden om den teknologi, der benyttes ved fremstilling af det transportable trykbærende udstyr og det dertil hørende tilbehør, som de skal inspicere, og om, hvorledes dette udstyr anvendes, og om de fejl, der kan opstå under brugen af det.
6. Inspektionsorganet og dets personale udfører vurderinger og kontrol med den størst mulige professionelle integritet og tekniske kompetence. Inspektionsorganet sikrer, at de oplysninger, det får under sine inspektionsaktiviteter, omgives af fortrolighed. Patentrettigheder skal beskyttes.
7. Personer, der udfører inspektionsaktiviteter, skal ikke direkte aflønnes efter antallet af inspektioner og under ingen omstændigheder efter disse inspektioners resultat.
8. Inspektionsorganet skal have en fyldestgørende ansvarsforsikring, medmindre ansvaret overtages af staten i overensstemmelse med national lov eller af den organisation, organet er en del af.
9. Inspektionsorganet udfører normalt selv de inspektionsopgaver, det indgår kontrakt om. Hvis et inspektionsorgan giver noget af inspektionen i underentreprise, skal det sikre og kunne påvise, at dets underentreprenør er i stand til at udføre den pågældende opgave, og påtage sig det fulde ansvar for underentreprisen.

*BILAG II***SUPPLERENDE KRITERIER TIL BILAG I, SOM SKAL OPFYLDES AF DE ANMELDTE ORGANER
(UDPEGEDE INSPEKTIONSORGANER AF TYPE A), DER OMTALES I ARTIKEL 5**

1. Et anmeldt organ (type A inspektionsorgan) skal være uafhængigt af de involverede parter og således kunne udføre inspektionsopgaver som »udenforstående«.

Det anmeldte organ/inspektionsorganet og dets personale, som udfører inspektionsopgaverne, må ikke være hverken konstruktør, fabrikant, leverandør, køber, ejer, bruger eller reparatør af det transportable trykbærende udstyr og det dertil hørende tilbehør, som det inspicerer, eller befuldmagtiget repræsentant for én af disse. Det må ikke være direkte involveret i konstruktion, fremstilling, markedsføring eller vedligeholdelse af det transportable trykbærende udstyr og det dertil hørende tilbehør eller repræsentant for parter, der udfører disse aktiviteter. Det udelukker dog ikke, at det transportable trykbærende udstyrs fabrikant og inspektionsorganet kan udveksle oplysninger.

2. Alle berørte parter skal have adgang til inspektionsorganets tjenester. Der må ikke opstilles urimelige økonomiske eller andre betingelser. Procedurerne for organets opgaver udføres uden forskelsbehandling.

*BILAG III***SUPPLERENDE KRITERIER TIL BILAG I, SOM SKAL OPFYLDES AF DE I ARTIKEL 6 OMTALTE
UDPEGEDE INSPEKTIONSORGANER AF TYPE B**

1. Organet skal være en særskilt og identificerbar del af en organisation, der beskæftiger sig med konstruktion, fremstilling, levering, brug eller vedligeholdelse af det udstyr, det inspicerer, og det skal være blevet oprettet for at supplere sin moderorganisations inspektionsaktiviteter.
2. Inspektionsorganet må ikke være direkte involveret i konstruktion, fremstilling, levering eller brug af det transportable trykbærende udstyr og det dertil hørende tilbehør eller tilsvarende konkurrerende udstyr.
3. Der skal være klar adskillelse mellem inspektionspersonalets opgaver og de opgaver, som udføres af andet personale, og den skal give sig udtryk i organisatoriske kendetegn og i inspektionsorganets rapporteringsmetoder inden for moderorganisationen.
4. Inspektionsopgaverne udføres kun for den organisation, inspektionsorganet er en del af, og for de kunder, den leverer gas til.

BILAG IV

SUPPLERENDE KRITERIER TIL BILAG I, SOM SKAL OPFYLDES AF DE I ARTIKEL 7 OMTALTE
INSPEKTIONSORGANER AF TYPE C

Der skal være klar adskillelse mellem inspektionspersonalets opgaver og de opgaver, som udføres af andet personale, og den skal give sig udtryk i organisatoriske kendetegn og i inspektionsorganets rapporteringsmetoder inden for moderorganisationen.

BILAG V

DEL I

PROCEDURER FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING

Modul A (Intern fabrikationskontrol)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer П-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af det transportable trykbærende udstyr i Fællesskabet.
3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere det transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Dokumentationen skal, i det omfang det er nødvendigt for vurderingen, dække det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og omfatte:
 - en generel beskrivelse af det transportable trykbærende udstyr
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion
 - en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter.
4. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant opbevarer sammen med den tekniske dokumentation en kopi af overensstemmelseserklæringen.
5. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med de relevante krav i direktivet.

Modul A1 (Intern fabrikationskontrol med overvågning af den afsluttende verifikation)

Foruden kravene i modul A gælder følgende:

Den afsluttende verifikation overvåges ved uanmeldte besøg af et bemyndiget organ udvalgt af fabrikanten.

Under disse besøg skal det bemyndigede organ:

- sikre sig, at fabrikanten virkelig foretager den afsluttende verifikation
- på fabrikationsstedet eller lageret udtage prøveeksemplarer af det transportable trykbærende udstyr med henblik på kontrol. Det bemyndigede organ vurderer, hvor meget udstyr der skal udtages til kontrol, samt om det er nødvendigt at foretage eller lade foretage en hel eller delvis afsluttende verifikation af det udtagne transportable trykbærende udstyr.

Hvis et eller flere eksemplarer af det transportable trykbærende udstyr ikke overholder kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige forholdsregler.

Fabrikanten anbringer på det bemyndigede organs ansvar dettes identifikationsnummer på hvert enkelt transportabelt trykbærende udstyr.

Modul B (EF-typeafprøvning)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Ansøgning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et enkelt bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis ansøgningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3.

Ansøgeren stiller et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type«, til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt det er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

En type kan omfatte flere forskellige varianter af det transportable trykbærende udstyr, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere det transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Den skal, i det omfang det er nødvendigt for vurderingen, dække det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og indeholde:
 - en generel beskrivelse af typen
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion
 - en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i direktivet
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter
 - oplysninger om de prøvninger, der skal foretages i forbindelse med fabrikationen
 - oplysninger om kvalifikationer eller godkendelser.

4. Det bemyndigede organ:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet.

Det bemyndigede organ skal navnlig undersøge den tekniske dokumentation for så vidt angår konstruktionen og fremstillingsmåderne
 - 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder kravene i direktivet
 - 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante standarder rent faktisk er anvendt i de tilfælde, hvor fabrikanten har valgt at anvende dem
 - 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Konstateres det, at typen opfylder de relevante bestemmelser i dette direktiv, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten med en gyldighedsperiode på ti år, der kan fornyes, skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater og de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en EF-typeafprøvningsattest til fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil. Der fastlægges en klageprocedure.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvnningen, om enhver ændring af det godkendte transportable trykbærende udstyr; det transportable trykbærende udstyr skal godkendes på ny, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med kravene i direktivet eller de foreskrevne betingelser for dets anvendelse. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de EF-typeafprøvningsattester, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.

Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de EF-typeafprøvningsattester, det har inddraget eller afslået at udstede.
8. De øvrige bemyndigede organer kan få tilstillet kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal foruden den tekniske dokumentation opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

Modul B1 (EF-konstruktionsafprøvning)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved et bemyndiget organ fastslår og attesterer, at det transportable trykbærende udstyrs konstruktion opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant indgiver anmodning om EF-konstruktionsafprøvning til et enkelt bemyndiget organ.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3.

Anmodningen kan omfatte flere forskellige varianter af det transportable trykbærende udstyr, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere det transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Den skal, i det omfang det er nødvendigt for vurderingen, dække det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og indeholde:
 - en generel beskrivelse af det transportable trykbærende udstyr
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion
 - en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde kravene i direktivet
 - den nødvendige dokumentation for, at konstruktionsløsningerne er dækkende. Denne dokumentation skal omfatte resultaterne af de prøvninger, der er foretaget af fabrikantens dertil udstyrede laboratorium, eller som er udført for dennes regning
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
4. Det bemyndigede organ:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet.

Det bemyndigede organ skal navnlig:

 - vurdere de anvendte materialer, når disse ikke er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet
 - godkende de metoder, der anvendes til endelig sammenføjning af delene
 - kontrollere, at personalet, der foretager den endelige sammenføjning af delene og de ikke-destruktive prøvninger, er kvalificeret eller godkendt
 - 4.2. gennemfører de nødvendige undersøgelser til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder kravene i direktivet
 - 4.3. gennemfører de nødvendige undersøgelser til kontrol af, om bestemmelserne i direktivet er blevet overholdt.
5. Når konstruktionen er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet, udsteder det bemyndigede organ en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde ansøgerens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for attestens gyldighed og de nødvendige oplysninger til identifikation af den godkendte konstruktion.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en EF-konstruktionsafprøvningsattest til fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil. Der fastlægges en klageprocedure.
6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-konstruktionsafprøvnningen, om enhver ændring af det godkendte transportable trykbærende udstyr; udstyret skal godkendes på ny, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med kravene eller de foreskrevne betingelser for dets anvendelse. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-konstruktionsafprøvningsattest.

7. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne relevante oplysninger om de EF-konstruktionsafprøvningsattester, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.
Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om de EF-konstruktionsafprøvningsattester, det har inddraget eller afslået at udstede.
8. De øvrige bemyndigede organer kan, på anmodning, få tilstillet relevante oplysninger om:
 - udstedelse af EF-konstruktionsafprøvningsattester samt tillægsgodkendelser hertil
 - inddragelse af EF-konstruktionsafprøvningsattester samt tillægsgodkendelser hertil.
9. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal foruden den i punkt 3 omhandlede tekniske dokumentation opbevare en kopi af EF-konstruktionsafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr.
Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

Modul C1 (Typeoverensstemmelse)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer Π -mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i direktivet.
3. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr.
Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af det transportable trykbærende udstyr i Fællesskabet.
4. Den afsluttende verifikation foretages af fabrikanten og overvåges ved uanmeldte besøg af et bemyndiget organ (type A-inspektionsorgan) udvalgt af fabrikanten.

Under disse besøg skal det bemyndigede organ:

- sikre sig, at fabrikanten virkelig foretager den afsluttende verifikation
- på fabrikationsstedet eller lageret udtage prøveeksemplarer af det transportable trykbærende udstyr med henblik på kontrol. Det bemyndigede organ vurderer, hvor meget udstyr der skal udtages til kontrol, samt om det er nødvendigt at foretage eller lade foretage en hel eller delvis afsluttende verifikation af det udtagne transportable trykbærende udstyr.

Hvis et eller flere eksemplarer af det transportable trykbærende udstyr ikke overholder kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige forholdsregler.

Fabrikanten anbringer på det bemyndigede organs ansvar dettes identifikationsnummer på hvert enkelt transportabelt trykbærende udstyr.

Modul D (Kvalitetssikring af produktionen)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer Π -mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med Π -mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede fællesskabskontrol.

2. Fabrikanten anvender for produktion, afsluttende inspektion og prøvninger et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 3, og han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem
 - 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

 - alle oplysninger, der er relevante for det pågældende transportable trykbærende udstyr
 - dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.
 - 3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

 - kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til det transportable trykbærende udstyrs kvalitet
 - teknikker, fremgangsmåder og de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt i produktionen samt ved kvalitetskontrol og -sikring
 - de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
 - kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer eller godkendelse
 - hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.
 - 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere det pågældende transportable trykbærende udstyr. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse. Der fastlægges en klageprocedure.
 - 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar
 - 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
 - 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.
- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten. De regelmæssige kontrolbesøg skal være af én sådan hyppighed, at der foretages en fuldstændig genvurdering over en treårig periode.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Behovet for sådanne supplerende besøg og disses hyppighed afgøres på grundlag af et kontrolbesøgssystem, som det bemyndigede organ forvalter. Der skal i dette kontrolbesøgssystem navnlig tages hensyn til nedenstående faktorer:
- udstyrets risikokategori
 - resultaterne af tidligere kontrolbesøg
 - behovet for opfølgning af regulerende indgreb
 - eventuelle specielle betingelser i forbindelse med godkendelsen af systemet
 - betydelige ændringer i fremstillingsprocessens organisation, planlægning eller teknik.
- Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 3.3, sidste afsnit, punkt 3.4, sidste afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.
- Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget eller afslået.

Modul D1 (kvalitetssikring af produktionen)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder betingelserne i punkt 3, garanterer og erklærer, at det pågældende transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer Π -mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med Π -mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan), som er ansvarligt for den i punkt 5 omhandlede fællesskabskontrol.
2. Fabrikanten udarbejder den nedenfor beskrevne dokumentation.

Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere det transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Den skal, i det omfang det er nødvendigt for denne vurdering, omfatte det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og indeholde:

 - en generel beskrivelse af det transportable trykbærende udstyr
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion

- en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde kravene i direktivet
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter.
3. Fabrikanten anvender for produktion, afsluttende inspektion og prøvninger et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 4, og han er underlagt den i punkt 5 omhandlede kontrol.
4. Kvalitetsstyringssystem
- 4.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.
- Ansøgningen skal indeholde:
- alle oplysninger, der er relevante for det pågældende transportable trykbærende udstyr
 - dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet.
- 4.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.
- Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.
- Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:
- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til det transportable trykbærende udstyrs kvalitet
 - teknikker, fremgangsmåder og de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt i produktionen samt ved kvalitetskontrol og -sikring
 - de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker
 - kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer eller godkendelse
 - hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.
- 4.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 4.2.
- Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere det pågældende transportable trykbærende udstyr. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse. Der fastlægges en klageprocedure.
- 4.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.
- Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 4.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
5. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar
- 5.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

- 5.2. Fabrikanten skål give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.
- 5.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten. De regelmæssige kontrolbesøg skal være af en sådan hyppighed, at der foretages en fuldstændig genvurdering over en treårig periode.
- 5.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Behovet for sådanne supplerende besøg og disses hyppighed afgøres på grundlag af et kontrolbesøgssystem, som det bemyndigede organ forvalter. Der skal i dette kontrolbesøgssystem navnlig tages hensyn til nedenstående faktorer:
- udstyrets risikokategori
 - resultaterne af tidligere kontrolbesøg
 - behovet for opfølgning af regulerende indgreb
 - eventuelle specielle betingelser i forbindelse med godkendelsen af systemet
 - betydelige ændringer i fremstillingsprocessens organisation, planlægning eller teknik.

Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.

6. I ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 2 omhandlede tekniske dokumentation
 - den i punkt 4.1, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 4.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 4.3, sidste afsnit, punkt 4.4, sidste afsnit, og punkt 5.3 og 5.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de EF-konstruktionsafprøvningsattester, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.
- Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de EF-konstruktionsafprøvningsattester, det har inddraget eller afslået at udstede.

Modul E (Kvalitetssikring af produkterne)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med II-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan), som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender for den afsluttende inspektion af det transportable trykbærende udstyr og prøvningerne et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 3, og han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for det pågældende transportable trykbærende udstyr
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Under kvalitetsstyringssystemet undersøges hvert enkelt transportabelt trykbærende udstyr, og der gennemføres fornødne prøvninger for at sikre, at det transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal bl.a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til det transportable trykbærende udstyrs kvalitet
- de undersøgelser og prøvninger, der vil blive udført efter fremstillingen
- hvordan det kontrolleres, at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer eller godkendelse.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere det pågældende transportable trykbærende udstyr. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- teknisk dokumentation
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten. De regelmæssige kontrolbesøg skal være af en sådan hyppighed, at der foretages en fuldstændig genvurdering over en treårig periode.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Behovet for sådanne supplerende besøg og disses hyppighed afgøres på grundlag af et kontrolbesøgssystem, som det bemyndigede organ forvalter. Der skal i dette kontrolbesøgssystem navnlig tages hensyn til nedenstående faktorer:

- udstyrets risikokategori
- resultaterne af tidligere kontrolbesøg
- behovet for opfølgning af regulerende indgreb
- eventuelle specielle betingelser i forbindelse med godkendelsen af systemet
- betydelige ændringer i fremstillingsprocessens organisation, planlægning eller teknik.

Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. I ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 3.3, sidste afsnit, 3.4, sidste afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.

Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget eller afslået.

Modul E1 (kvalitetssikring af produkterne)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder betingelserne i punkt 3, garanterer og erklærer, at det pågældende transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med II-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan), som er ansvarligt for den i punkt 5 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten udarbejder den nedenfor beskrevne tekniske dokumentation.
- Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere det transportable trykbærende udstyrs overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Den skal, i det omfang det er nødvendigt for denne vurdering, omfatte det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og indeholde:
- en generel beskrivelse af det transportable trykbærende udstyr
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion
 - en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde kravene i direktivet i de tilfælde
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter.
3. Fabrikanten anvender for den afsluttende inspektion af det trykbærende udstyr og prøvningerne et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 4, og han er underlagt den i punkt 5 omhandlede kontrol.

4. Kvalitetsstyringssystem

- 4.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for det pågældende transportable trykbærende udstyr
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet.

- 4.2. Under kvalitetsstyringssystemet undersøges hvert enkelt transportabelt trykbærende udstyr, og der gennemføres fornødne prøvninger for at sikre, at det transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til det transportable trykbærende udstyrs kvalitet
- godkendte metoder til sammenføjning af delene
- undersøgelser og prøvninger, der skal udføres efter fremstillingen
- hvordan det kontrolleres, at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer eller godkendelse.

- 4.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 4.2.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere det pågældende transportable trykbærende udstyr. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse. Der fastlægges en klageprocedure.

- 4.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 4.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

5. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 5.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

- 5.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- teknisk dokumentation
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.

- 5.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten. De regelmæssige kontrolbesøg skal være af en sådan hyppighed, at der foretages en fuldstændig genvurdering over en treårig periode.
- 5.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Behovet for sådanne supplerende besøg og disses hyppighed afgøres på grundlag af et kontrolbesøgssystem, som det bemyndigede organ styrer. Der skal i dette kontrolbesøgssystem navnlig tages hensyn til nedenstående faktorer:
- udstyrets risikokategori
 - resultaterne af tidligere kontrolbesøg
 - behovet for opfølgning af regulerende indgreb
 - eventuelle specielle betingelser i forbindelse med godkendelsen af systemet
 - betydelige ændringer i fremstillingsprocessens organisation, planlægning eller teknik.
- Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
6. I ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 2 omhandlede tekniske dokumentation
 - den i punkt 4.1, tredje led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 4.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 4.3, sidste afsnit, punkt 4.4, sidste afsnit, og punkt 5.3 og 5.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.
- Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget eller afslået.

Modul F (produktverifikation)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med typen som beskrevet
- i EF-typeafprøvningsattesten, eller
 - i EF-konstruktionsafprøvningsattesten
- og opfylder de relevante krav i dette direktiv.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med typen som beskrevet
- i EF-typeafprøvningsattesten, eller
 - i EF-konstruktionsafprøvningsattesten
- og med de relevante krav i dette direktiv.
- Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
3. Det bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan) foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv; dette foregår ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt som beskrevet i punkt 4.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr.

4. Verifikation ved kontrol og prøvning af alt transportabelt trykbærende udstyr
- 4.1. Alt transportabelt trykbærende udstyr undersøges enkeltvis, og der foretages forødnede kontroller og prøvninger for at verificere, at udstyret er i overensstemmelse med typen og med de relevante krav i direktivet.
- 4.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
- 4.3. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

Modul G (EF-enhedsverifikation)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr, for hvilket der er udstedt den i punkt 4.1 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Fabrikanten anbringer II-mærkningen på det transportable trykbærende udstyr og udsteder en overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten anmoder et bemyndiget organ efter eget valg om at foretage enhedsverifikationen.
Anmodningen indeholder:
 - fabrikantens navn og adresse samt det sted, hvor det transportable trykbærende udstyr befinder sig
 - en skriftlig erklæring om, at den samme anmodning ikke er indgivet til et andet bemyndiget organ
 - en teknisk dokumentation.
3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet, og at forstå dets konstruktion, fremstilling og funktion.
Den tekniske dokumentation skal indeholde:
 - en generel beskrivelse af det transportable trykbærende udstyr
 - konstruktions- og produktionstegninger samt diagrammer over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og diagrammer samt af det transportable trykbærende udstyrs funktion
 - resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter
4. Det bemyndigede organ undersøger konstruktion og fremstilling af hvert enkelt transportabelt trykbærende udstyr og gennemfører under fabrikationen de fornødne prøvninger for at verificere overensstemmelsen med de relevante krav i dette direktiv.
- 4.1. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på det transportable trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger. Attesten skal opbevares i ti år.
- 4.2. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelseserklæring og overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

Modul H (fuld kvalitetssikring)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med II-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan), som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.

2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetsstyringssystem for konstruktion og fremstilling samt afsluttende inspektion og prøvninger som anført i punkt 3, og han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetsstyringssystem

- 3.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger om det pågældende transportable trykbærende udstyr
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet.

- 3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at det transportable trykbærende udstyr opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at procedure- og kvalitetsmæssige foranstaltninger, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre, fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, der vil blive anvendt
- de teknikker til kontrol og verifikation af konstruktionen samt de fremgangsmåder og systematiske forholdsregler, der vil blive anvendt ved konstruktionen af det transportable trykbærende udstyr
- de tilsvarende teknikker, fremgangsmåder og forholdsregler, der systematisk vil blive anvendt i produktionen
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, med angivelse af den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer eller godkendelse
- metoderne til overvågning af, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet for det transportable trykbærende udstyr er opnået, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere det transportable trykbærende udstyr. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse. Der fastlægges en klageprocedure.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere konstruktions-, produktions-, inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - kvalitetsregistre i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
 - kvalitetsregistre i henhold til produktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata og rapporter om personalets kvalifikationer.
- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten. De regelmæssige kontrolbesøg skal være af en sådan hyppighed, at der foretages en fuldstændig genvurdering over en treårig periode.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Behovet for sådanne supplerende besøg og disses hyppighed afgøres på grundlag af et kontrolbesøgssystem, som det bemyndigede organ styrer. Der skal i dette kontrolbesøgssystem navnlig tages hensyn til nedenstående faktorer:
- udstyrets kategori
 - resultaterne af tidligere kontrolbesøg
 - behovet for opfølgning af regulerende indgreb
 - eventuelle specielle betingelser i forbindelse med godkendelsen af systemet
 - betydelige ændringer i fremstillingsprocessens organisation, planlægning eller teknik.
- Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af det transportable trykbærende udstyr skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 3.3, sidste afsnit, punkt 3.4, sidste afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler medlemsstaterne alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget, og, på anmodning, om dem, det har udstedt.
- Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har inddraget eller afslået.

Modul H1 (fuld kvalitetssikring med konstruktionskontrol og særlig kontrol af den afsluttende prøvning)

1. Ud over kravene i modul H gælder følgende:
- a) Fabrikanten indgiver en anmodning om konstruktionskontrol til det samme bemyndigede organ (type A-inspektionsorgan).
 - b) Anmodningen skal gøre det muligt at forstå det transportable trykbærende udstyrs konstruktion, fremstilling og funktion og at vurdere overensstemmelsen med de relevante krav i dette direktiv.
- Den skal omfatte:
- konstruktionens tekniske specifikationer, herunder de standarder, der er anvendt
 - den nødvendige dokumentation for, at disse er dækkende. Denne dokumentation skal omfatte resultaterne af de prøvninger, der er foretaget af fabrikantens dertil udstyrede laboratorium eller for hans regning.

- c) Det bemyndigede organ undersøger anmodningen, og hvis konstruktionen opfylder de relevante bestemmelser i direktivet, udsteder det en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte konstruktion og i givet fald en beskrivelse af det trykbærende transportable udstyr.
 - d) Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte konstruktion. Ændres den godkendte konstruktion, skal ændringerne også godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med kravene i direktivet eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af det transportable trykbærende udstyr. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til EF-konstruktionsafprøvningsattesten.
 - e) Hvert bemyndiget organ skal også meddele de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om de EF-konstruktionsafprøvningsattester, som det har inddraget eller afslået at udstede.
2. For den afsluttende verifikation gælder en skærpet kontrol i form af uanmeldte kontrolbesøg af det bemyndigede organ. I forbindelse med disse besøg skal det bemyndigede organ foretage kontrol af det transportable trykbærende udstyr.

DEL II

PROCEDURER I FORBINDELSE MED REGELMÆSSIG INSPEKTION

Modul 1 (regelmæssig inspektion af produktet)

1. I dette modul beskrives den procedure, hvorefter ejeren sikrer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr, som omfattes af bestemmelserne i afsnit 3, stadig opfylder kravene i dette direktiv.
2. Ejeren skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anvendelses- og vedligeholdelsesbetingelserne, især under påfyldning, giver sikkerhed for, at det transportable trykbærende udstyr stadig er i overensstemmelse med dette direktivs krav. Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant i Fællesskabet skal påføre datoen for den regelmæssige inspektion ved siden af II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udfærdige en overensstemmelseserklæring.
3. Inspektionsorganet (type A, B eller C) skal foretage de relevante undersøgelser og prøver for at kontrollere, om det transportable trykbærende udstyr er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet, ved at undersøge og afprøve hvert produkt.
- 3.1. Alt transportabelt trykbærende udstyr skal undersøges enkeltvis, og de relevante prøver, som beskrives i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF skal udføres for at godtgøre, om det er i overensstemmelse med disse direktivers krav.
- 3.2. Inspektionsorganet (type A, B eller C) skal anbringe sit identifikationsnummer eller lade et anbringe på hvert produkt, der underkastes regelmæssig inspektion, umiddelbart efter inspektionstidspunktet og udfærdige en skriftlig overensstemmelsesattest.
- 3.3. Ejeren skal opbevare en kopi af den overensstemmelseserklæring, som kræves i punkt 2, foruden den overensstemmelsesattest, der kræves i punkt 3.2, indtil den næste regelmæssige inspektion finder sted.

Modul 2 (regelmæssig inspektion ved hjælp af kvalitetssikring)

1. I dette modul beskrives den procedure, hvorefter ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant, som skal opfylde forpligtelserne i punkt 2, sikrer og erklærer, at det transportable trykbærende udstyr stadig opfylder direktivets krav. Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant i Fællesskabet anbringer datoen for den regelmæssige inspektion ved siden af II-mærkningen på alt transportabelt trykbærende udstyr og udfærdiger en overensstemmelseserklæring. Datoen for den regelmæssige inspektion skal ledsages af identifikationsnummeret på det anmeldte organ (type A-inspektionsorgan), der er ansvarlig for tilsynet, således som beskrevet i punkt 4.

2. Ejeren eller dennes befuldmægtige repræsentant skal benytte et godkendt kvalitetssystem til den regelmæssige inspektion og afprøvning af udstyret, som beskrives i punkt 3, og være underkastet det tilsyn, der beskrives i punkt 4.
3. Kvalitetssystem
 - 3.1. Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant skal indgive en ansøgning om vurdering af det kvalitetssystem, der benyttes i forbindelse med det transportable trykbærende udstyr, til et anmeldt organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde følgende:

 - alle relevante oplysninger om det transportable trykbærende udstyr, der underkastes regelmæssig inspektion
 - dokumentation for kvalitetssystemet.
 - 3.2. Under kvalitetssystemet skal alt transportabelt trykbærende udstyr undersøges, og de relevante prøver udføres for at sikre, at det er i overensstemmelse med kravene i bilagene til direktiv 94/55/EF og 96/49/EF. Alle forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten benytter, skal dokumenteres systematisk og velordnet i form af skriftlige forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal muliggøre ensartet fortolkning af kvalitetsprogrammer, planer, vejledninger og oversigter.

Den skal især indeholde fyldestgørende beskrivelse af følgende:

 - kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur og ledelsens ansvar og beføjelser, når det gælder det transportable trykbærende udstyrs kvalitet
 - de undersøgelser og prøver, der skal udføres i forbindelse med den regelmæssige inspektion
 - de metoder, hvormed det overvåges, at kvalitetssystemet fungerer effektivt
 - kvalitetsoversigterne, herunder inspektionsrapporter, afprøvningsdata, kalibreringsdata og rapporter om det pågældende personales kvalifikationer eller godkendelse.
 - 3.3. Det anmeldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for at afgøre, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Vurderingsholdet skal omfatte mindst ét medlem, som har erfaring med vurdering af det pågældende transportable trykbærende udstyr. Vurderingsproceduren skal omfatte et inspektionsbesøg hos fabrikanten.

Afgørelsen skal meddeles til ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant. Meddelelsen skal indeholde undersøgelsens konklusioner og begrundelsen for afgørelsen.
 - 3.4. Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant skal forpligte sig til at opfylde de forpligtelser, det godkendte kvalitetssystem medfører, og til at sikre, at det forbliver tilfredsstillende og effektivt.

Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant skal underrette det anmeldte organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om planlagte ændringer af det.

Det anmeldte organ skal vurdere de foreslåede ændringer og afgøre, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder kravene i punkt 3.2, eller om en omvurdering er påkrævet.

Det meddeler sin afgørelse til ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant. Meddelelsen skal indeholde undersøgelsens konklusioner og begrundelsen for afgørelsen.
4. Tilsyn under det anmeldte organs ansvar
 - 4.1. Tilsynets formål er at sikre, at ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant opfylder de forpligtelser, det godkendte kvalitetssystem fører med sig.
 - 4.2. Ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant skal give det anmeldte organ adgang til at foretage inspektion på inspektions-, afprøvnings- og oplagringsstedet og give det alle nødvendige oplysninger, det gælder især:
 - dokumentationen for kvalitetssystemet

- den tekniske dokumentation
 - kvalitetsoversigterne, herunder inspektionsrapporter, afprøvningsdata og rapporter vedrørende det pågældende personales kvalifikationer osv.
- 4.3. Det anmeldte organ skal foretage regelmæssige eftersyn for at sikre, at ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant opretholder og anvender kvalitetssystemet, og give ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant en rapport herom.
- 4.4. Det anmeldte organ kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant. Under sådanne besøg kan det anmeldte organ om nødvendigt foretage eller lade foretage prøver for at godtgøre, om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det anmeldte organ giver ejeren eller dennes befuldmægtigede repræsentant en rapport om besøget og en prøverapport, hvis der er foretaget prøver.
5. Ejeren skal i et tidsrum på ti år efter tidspunktet for den seneste regelmæssige inspektion af det transportable trykbærende udstyr kunne stille følgende til rådighed for de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet led, omtalte dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet led, omtalte ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste led, og i punkt 4.3 og 4.4 omtalte afgørelser og rapporter.

BILAG VI

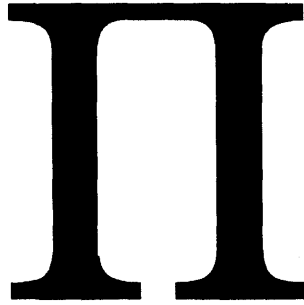
DE TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERINGEN BENYTTETE MODULER

Følgende tabel viser, hvilke af overensstemmelsesvurderingens moduler der i overensstemmelse med bilag V, del I, skal anvendes på det i artikel 2 definerede transportable trykbærende udstyr.

Type transportabelt trykbærende udstyr	Moduler
Beholdere i klasse 2 (ikke over 100 MPa.liter)	A1 eller B kombineret med C1
Beholdere i klasse 2 (100–300 MPa.liter)	H eller B kombineret med E eller B kombineret med C1
Beholdere i klasse 2 (over 300 MPa.liter), herunder aftagelige tanke, tankcontainere, bærbare tanke, tanke til jernbanetankvogne, tanke til beholderbatterivogne og tanke til tankvogne	G eller H1 eller B kombineret med D eller B kombineret med F

*BILAG VII***OVERENSSTEMMELSESMÆRKE**

Overensstemmelsesmærket har følgende udformning:

Hvis mærket formindskes eller forstørres, skal ovenstående tegnings proportioner overholdes.

Mærkets forskellige bestanddele skal stort set have samme lodrette mål, som ikke må være under 5 mm.

Småt udstyr kan undtages fra dette mindstemål.

Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer

(97/C 95/03)

KOM(96) 706 endelig udg. — 97/0009 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 9. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne fra anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1442/88 af 24. maj 1988 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/96 ⁽²⁾, viser, at det faste beløb, der er fastsat for Charentes-regionen, ikke er tilstrækkelig stort til, at producenterne nedlægger de arealer, som giver det største udbytte; den ønskede ligevægt ville lettest kunne opnås, hvis disse arealer blev nedlagt, og det faste beløb bør derfor ikke opretholdes; ifølge artikel 1, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1442/88 skal medlemsstaterne udpege de regioner, for hvilke landbrugerne kan modtage præmie for endelig nedlæggelse af vinarealer,

og dette skal ske, inden foranstaltningen anvendes; udpegningen er blevet forsinket, hvorfor foranstaltningen måske ikke vil kunne anvendes for produktionsåret 1996/97; den frist, der er fastsat for indgivelse af præmieansøgninger til de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, bør derfor forlænges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1442/88 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra d), udgår.
- 2) Efter artikel 4, stk. 1, første afsnit, indsættes:

»For produktionsåret 1996/97 forlænges fristen for indgivelse af præmieansøgninger til de myndigheder, medlemsstaterne har udpeget, dog til den 31. januar 1997.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 36.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/113/EF om anvendelse og afsætning af
enzymmer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer

(97/C 95/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(96) 715 endelig udg. — 97/0014 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 9. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/66/EF⁽²⁾, fastsættes principperne for godkendelse og anvendelse af tilsætningsstoffer;

ved Rådets direktiv 93/113/EF af 14. december 1993 om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer⁽³⁾ bemyndiges medlemsstaterne til midlertidigt at tillade, at de pågældende produkter anvendes og afsættes, hvis de ifølge de foreliggende videnskabelige oplysninger ikke frembyder nogen fare for menneskers og dyrs sundhed;

ifølge direktiv 93/113/EF skal der inden den 1. januar 1997 træffes afgørelse om de dossierer, som medlemssta-

terne har fremsendt inden den 1. januar 1996 for at opnå EF-godkendelse i henhold til direktiv 70/524/EØF;

på grund af det store antal dossierer fra medlemsstaterne kan der ikke i perioden frem til den 31. december 1996 træffes afgørelse om alle godkendelsesansøgningerne med fuldt kendskab til omstændighederne; fristen herfor bør derfor forlænges med et år, for at Kommissionen og medlemsstaterne kan få den nødvendige tid til grundigt at gennemgå de pågældende dossierer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 5 i direktiv 93/113/EF ændres »1. januar 1997« til »1. januar 1998«.

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 272 af 25. 10. 1996, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 334 af 31. 12. 1993, s. 17.

Revideret forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾

(97/C 95/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(96) 723 endelig udg. — 94/0078 (SYN)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 C, litra d, den 9. januar 1997)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

ÆNDRINGER

Betragtning 2a (ny)

i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 130 R, stk. 2, bygger Fællesskabets politik på miljøområdet på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats og på princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden;

Artikel 1, nr. 8

Artikel 6, stk. 2 (direktiv 85/337/EØF)

Artikel 6, stk. 2, første led, ændres til følgende:

»2. Medlemsstaterne sørger for:

— at enhver anmodning om tilladelse såvel som de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, stilles til rådighed for offentligheden, så snart de foreligger«

Artikel 1, nr. 9

Artikel 7 (direktiv 85/337/EØF)

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger.

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger, og skal fastsætte en rimelig frist for varigheden af høringsperioden.

Artikel 3, stk. 1

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på et år fra bekendtgørelsen. De underretter straks Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8.

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

ÆNDRINGER

Artikel 3, stk. 2

2. Hvis en ansøgning om tilladelse er forelagt den kompetente myndighed inden den 1. januar 1998, gælder bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF som affattet inden nærværende ændring.

2. Hvis en ansøgning om tilladelse er forelagt den kompetente myndighed inden udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist, gælder bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF som affattet inden nærværende ændring.

Bilag I, nr. 20

20. Anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 225 kV og en længde på over 15 km.

20. Anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV.

Bilag IV, pkt. 2

Bilag III, pkt. 2 (direktiv 85/337/EØF)

2. En oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til virkningerne på miljøet.

2. En oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, herunder det mest miljøvenlige alternativ, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til virkningerne på miljøet.

Forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om fastsættelse af de af Kommissionen befuldmægtigedes beføjelser og forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 2 og 3, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89

(97/C 95/06)

KOM(96) 717 endelig udg. — 97/0016 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 10. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78h,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om anvendelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ⁽²⁾, som ændret ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1355/96 ⁽³⁾, særlig artikel 18,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 pålægger medlemsstaterne at kontrollere og undersøge fastlæggelsen og overdragelsen af de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i afgørelse 94/728/EF, Euratom;

ifølge artikel 18, stk. 2, i samme forordning skal medlemsstaterne på anmodning af Kommissionen lade denne

medvirke ved kontrollen; denne forpligtelse gælder både i forbindelse med den kontrol, som medlemsstaterne iværksætter, og den supplerende kontrol, der gennemføres efter begrundet anmodning fra Kommissionen; Kommissionen kan på grundlag af artikel 18, stk. 3, selv foretage kontrol på stedet;

i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 165/74 ⁽⁴⁾ fastsættes det, hvilke beføjelser og forpligtelser de af Kommissionen befuldmægtigede har i forbindelse med gennemførelsen af kontrollen; nævnte forordning, der blev vedtaget før forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, vedrører kun den kontrol, der udføres sammen med medlemsstaterne; i artikel 18, stk. 3, i sidstnævnte forordning indføres en ny form for kontrol, idet Kommissionen får beføjelse til på eget initiativ at gennemføre kontrol på stedet;

det vil derfor være hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 165/74, så der kan tages hensyn til denne nye form for kontrol, ved at der fastsættes nærmere bestemmelser om gennemførelsen af kontrol og kontrol på stedet samt en række betingelser, som de af Kommissionen befuldmægtigede skal opfylde under udførelsen af deres opgaver;

den kontrol, der omhandles i artikel 18, stk. 2 og 3, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, berører ikke den kontrol, der udføres af medlemsstaterne i henhold til deres love og administrative bestemmelser;

visse af forordningens bestemmelser finder også anvendelse på den kontrol, som Kommissionen gennemfører med hensyn til egne momsindtægter og BNI;

forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 165/74 bør, i betragtning af de omfattende ændringer, der er nødvendige, erstattes af nærværende forordning —

⁽¹⁾ EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 175 af 13. 7. 1996, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 20 af 24. 1. 1974, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Kommissionen:

- a) deltager i den i artikel 18, stk. 2, andet led, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 omhandlede kontrol
- b) gennemfører den i artikel 18, stk. 3, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 omhandlede kontrol på stedet

gennem de af sine tjenestemænd eller andre ansatte, som den specielt har bemyndiget dertil, i det følgende benævnt »de befuldmægtigede«.

Udstationerede nationale eksperter, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for Kommissionen, kan bistå ved denne kontrol og kontrol på stedet.

2. Kommissionen kan med den pågældende medlemsstats samtykke anmode embedsmænd fra andre medlemsstater om at deltage med observatørstatus samt anmode eksterne organer om at yde faglig bistand på Kommissionens ansvar.

Kommissionen påser, at de ovenfor nævnte embedsmænd og organer opfylder alle krav med hensyn til faglig kompetence, uafhængighed og overholdelse af tavshedspligten.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne og Kommissionen holder regelmæssig kontakt med henblik på at lette gennemførelsen af de i artikel 1 anførte retsfor skrifter.

2. Forud for enhver kontrol eller kontrol på stedet skal der optages kontakt mellem den pågældende medlemsstat og Kommissionen med henblik på at klarlægge de nærmere retningslinjer.

3. Ved hver medvirken skal de befuldmægtigede være forsynet med en skriftlig bemyndigelse, udstedt af Kommissionen, som giver oplysninger om deres identitet og tjenstlige stilling.

Artikel 3

1. De befuldmægtigede:

- a) indtager under udførelsen af kontrollen og kontrollen på stedet en holdning, der er forenelig med de regler og sædvaner, som den pågældende medlemsstats embedsmænd er undergivet
- b) iagttager tavshedspligt på de i artikel 5 fastsatte betingelser

c) har kun beføjelse til at have kontakt med de betalingspligtige gennem de ansvarlige nationale embedsmænd i de medlemsstater, hvor kontrollen eller kontrollen på stedet foregår.

2. Kontrollen skal, for så vidt angår arbejdets tilrettelæggelse og forbindelserne med de af kontrollen berørte tjenestegrene, ledes af den tjeneste, der udpeges hertil af medlemsstaten i medfør af artikel 4, stk. 1.

3. Kontrollen på stedet skal ledes af de befuldmægtigede; disse etablerer med henblik på arbejdets tilrettelæggelse og forbindelserne med de af kontrollen berørte tjenestegrene og, i givet fald, betalingspligtige passende kontakter med de embedsmænd, som den pågældende medlemsstat har udpeget i henhold til artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne påser, at de tjenestegrene og organer, der er ansvarlige for fastlæggelse, opkrævning og overdragelse af de egne indtægter, såvel som de myndigheder, som de har pålagt at udøve kontrol på det pågældende område, yder de befuldmægtigede den nødvendige bistand til gennemførelse af deres opgave.

2. Ved kontrol på stedet underretter den pågældende medlemsstat i god tid Kommissionen om, hvilke embedsmænd (med angivelse af identitet og tjenstlig stilling) den har udpeget til at deltage i kontrollen, og som skal yde de befuldmægtigede den nødvendige bistand til gennemførelse af deres opgave.

Artikel 5

1. Alle oplysninger, der indhentes i forbindelse med den i denne forordning omhandlede kontrol og kontrol på stedet, omfattes af tavshedspligt. Navnlig må de kun meddeles de personer inden for Fællesskabets eller medlemsstaternes institutioner, som i kraft af deres hverv har ret til at få kendskab til dem, og de må ikke benyttes til andre formål end dem, der er fastsat i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, medmindre den medlemsstat, der har afgivet dem, forudgående har givet sit samtykke dertil.

2. Denne artikel finder anvendelse på alle Fællesskabets tjenestemænd og andre ansatte.

Artikel 6

Med forbehold af artikel 5:

1. Skal resultaterne af den udførte kontrol og kontrol på stedet inden tre måneder på passende måde meddeles den pågældende medlemsstat, som fremsætter sine bemærkninger inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse.

Dog kan Kommissionen, efter behørigt begrundet anmodning herom, henstille til den pågældende medlemsstat, at den fremsætter sine bemærkninger til særlige punkter inden en måned efter modtagelsen af resultaterne af kontrollen. Medlemsstaten kan undlade at efterkomme denne anmodning, hvis den i en meddelelse til Kommissionen gør rede for grundene til, at den ikke kan efterkomme Kommissionens anmodning.

2. Skal disse resultater og bemærkninger efter gennemførelse af den i stk. 1 fastlagte fremgangsmåde meddeles de øvrige medlemsstater i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter.

Artikel 7

Bestemmelserne i artikel 2, stk. 2 og 3, i artikel 3, stk. 1, litra a) og b) og stk. 3, i artikel 4, stk. 1 og i artikel 5 og 6 finder ligeledes anvendelse på den kontrol, Kommissio-

nen lader sine tjenestemænd eller andre ansatte foretage i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 og artikel 19 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89.

Artikel 8

Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 165/74 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Revideret forslag til Rådets forordning (EF) om foranstaltninger på området HIV/AIDS i udviklingslandene ⁽¹⁾

(97/C 95/07)

KOM(97) 1 endelig udg. — 95/0164 (SYN)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 C, litra d, den 10. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Budgetmyndigheden besluttede inden for rammerne af budgettet for 1988 at oprette en budgetpost til støtte for bekæmpelsen af HIV/AIDS-epidemien med det formål at udvikle innovative foranstaltninger, som er mere end blot et supplement til de foranstaltninger, der allerede er iværksat på andre niveauer;

i Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 7. januar 1994 om HIV/AIDS i udviklingslandene fremlægges principperne for den politik og de prioriterede strategier, der skal iværksættes i Fællesskabet og i medlemsstaterne med henblik på at styrke effektiviteten af interventionerne på dette område;

HIV/AIDS er ikke længere nogen ny epidemi, men snarere en begyndende pandemi, der optræder overalt i verden, har forskellige sociale og politiske karakteristika fra region til region og/eller fra land til land og nødvendiggør en passende reaktion, der er velstruktureret, omfatter en lang række sektorer og kræver flere finansielle midler og mere personale, end de fleste udviklingslande råder over;

Rådet understreger i sin resolution af 6. maj 1994 HIV/AIDS-epidemien alvorlige karakter og nødvendigheden af at øge bestræbelserne for at sikre en bedre støtte til udviklingslandenes nationale strategier; Rådet finder i den forbindelse, at det er vigtigt at prioritere bistand til strategier, der tager sigte på at opnå en mere effektiv

forebyggelse af smitte gennem oplysning, fremme af seksuel og forplantningsmæssig sundhed, af sikkerheden ved blodtransfusioner og af strategier til støtte for smittede og syge, bl. a. gennem styrkelse af sundhedssystemet og bekæmpelse af diskrimination eller social udstødelse;

Europa-Parlamentet og Den Paritetiske Forsamling AVS-EF understregede ligeledes i deres resolutioner af henholdsvis 14. april 1986 og 15. februar 1993, at det er nødvendigt i højere grad at tage hensyn til de årsager og faktorer, der fremmer epidemiens udbredelse som f. eks. fattigdom samt de økonomiske og sociale konsekvenser af HIV/AIDS, bl. a. gennem interventioner, der bidrager til at forbedre kvindernes status, og en styrkelse af basissamfund, der er nødt til at tage vare om familier og enkeltpersoner, som er berørt af pandemien;

både Europa-Parlamentet og Rådet har opfordret til øget engagement på dette område fra Fællesskabets side;

Europa-Parlamentet krævede i sin beslutning af 15. november 1995 om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Fællesskabets og medlemsstaternes AIDS-politik i udviklingslandene ⁽³⁾ en betydelig forhøjelse af midlerne og et handlingsprogram, der kan dæmme op for epidemiens udbredelse og mildne de socioøkonomiske virkninger;

effektiviteten af programmer til støtte for de nationale strategier for bekæmpelse af HIV/AIDS er betinget af en bedre samordning af bistandsforanstaltningerne både på europæisk niveau og med de øvrige donorer og De Forenede Nationer, specielt UNAIDS, og anvendelsen af fleksible procedurer, som er afpasset efter interventionernes særlige art og de berørte partnere; i Rådets og Parlamentets resolutioner opfordres der til at sætte ind på dette område;

der bør fastsættes bestemmelser og regler for forvaltningen af samarbejdsforanstaltninger på HIV/AIDS-området

⁽¹⁾ EFT nr. C 252 af 28. 9. 1995, s. 4.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9. maj 1996 (EFT nr. C 152 af 27. 5. 1996, s. 36), Rådets fælles holdning af 27. juni 1996 (EFT nr. C 264 af 11. 9. 1996, s. 21) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12. november 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende

⁽³⁾ EFT nr. C 323 af 4. 12. 1995, s. 45.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet iværksætter et bistandsprogram til fordel for udviklingslandene for at reducere udbredelsen af HIV/AIDS-epidemien, i det følgende benævnt »programmet«, mest muligt og hjælpe dem med at tage vare om denne epidemis konsekvenser for sundheden og den sociale og økonomiske udvikling.

Programmet er i første række rettet mod de fattigste lande, de mindst udviklede lande og de mest ugunstigt stillede befolkningsgrupper i udviklingslandene.

Fællesskabet vil i dette øjemed søge følgende prioriterede mål opfyldt:

- a) at reducere HIV/AIDS-smitte og udbredelse af andre sygdomme, som kan overføres ad seksuel og perinatal vej
- b) at styrke sundhedssektoren og de sociale sektorer, således at disse kan klare de voksende byrder, som skyldes epidemiens udbredelse
- c) at hjælpe regeringerne og lokalsamfundene med at evaluere epidemiens følger for de forskellige økonomiske sektorer og befolkningsgrupper samt med at fastlægge og iværksætte strategier for, hvad der skal gøres
- d) at udbygge den videnskabelige viden om epidemien og om interventionernes virkning med henblik på at forbedre kvaliteten heraf, bortset fra grundforskningen
- e) at bekæmpe diskrimination samt social og økonomisk udstødelse af HIV/AIDS-angrebne personer.

2. Med henblik på at nå de i artikel 1 nævnte mål vil Fællesskabet støtte en række aktioner, som bygger på følgende grundlæggende principper, dvs. at aktionerne skal:

- a) være afstemt efter den risiko, som de samfundsøkonomiske forhold indebærer, og udsatte befolkningsgruppers behov, således som disse fremtræder gennem individuel adfærd samt de sociale, økonomiske og demografiske forhold
- b) være tilpasset de forskellige køns specifikke behov
- c) hvile på respekten for det enkelte menneskes rettigheder og samtidig have en samfundsopdragende effekt
- d) styrke det enkelte menneskes og lokalsamfundenes motivation, ansvarsfølelse og evne til at klare sig selv

- e) indgå som et led i sundheds- og uddannelsespolitikken samt i politikken på andre relevante områder
- f) være tilpasset de forskellige epidemiske udviklingsstadier
- g) tilskynde til, at regeringerne engagerer sig både politisk og finansielt i HIV/AIDS-bekæmpelsen.

Artikel 2

De foranstaltninger, der iværksættes for at nå de i artikel 1 nævnte prioriterede mål, skal fremme de strategier, der er udviklet på internationalt, regionalt og nationalt niveau sammen med modtagerlandene, og skal for hvert af disse mål især sigte mod følgende:

- 1) HIV/AIDS-smitte og udbredelse af andre sygdomme, som kan overføres ad seksuel og perinatal vej, skal reduceres ved:
 - a) sundhedsoplysning og -undervisning inden for seksualitets- og forplantningsspørgsmål samt rettigheder i forbindelse med graviditet; der skal lægges særlig vægt på, at aktionerne tilpasses specielt efter målgrupperne og gøres tilgængelige for disse, herunder navnlig befolkningsgrupper i et udsat miljø og de socialt og økonomisk mest sårbare enkeltpersoner og lokalsamfund, især kvinder og unge. Disse aktioner skal også omfatte en dialog med de trossamfund, der fortsat afviser en bred offentlig kampagne på området HIV/AIDS
 - b) reduktionen af HIV-smitte og seksuelt overførte sygdomme skal styres bedre, bl. a. ved fremme af bedre undersøgelses- og behandlingsmetoder for sådanne sygdomme
 - c) forskellige beskyttelsesmidler og -metoder, herunder præservativer, skal gøres mere disponible og anvendes bedre, og sikkerheden ved blodtransfusion og andre indsprøjtningformer skal ligeledes forbedres
 - d) støtte til indarbejdelse af HIV/AIDS-problematikken i udviklingspolitikken og udviklingsstrategierne
 - e) støtteforanstaltninger, som sigter mod at give kvinderne øget beslutningsmyndighed i alle seksual- og forplantningssundhedsspørgsmål og at give dem mulighed for at påvirke og tilskynde til udbredt brug af forskellige midler og metoder til beskyttelse mod HIV/AIDS-infektion og -overførelse samt for at beskytte ufødte børns helbred, og støtteforanstaltninger til fremme af mændenes bevidsthed om deres ansvar i disse spørgsmål.

- 2) Sundhedssektoren og de sociale sektorer skal styrkes, således at de kan klare de voksende byrder i tilknytning til epidemiens udbredelse, ved:
- at sundhedstjenesterne, især de primære, udbygges gennem indgreb, der skal forøge kapaciteten på nationalt, regionalt og lokalt niveau med henblik på at udvikle forebyggelse og behandling samt forbedre de mest sårbare personers adgang hertil
 - at der foretages en analyse af mulighederne for på Unionens initiativ at etablere en solidarisk ordning med det formål at forbedre behandlingen af HIV-ramte i de fattigste lande; i den forbindelse er det påkrævet at samarbejde med De Forenede Nationers agenturer, de relevante ikke-statslige organisationer, lægemiddelindustrien og sundhedsvæsenet i de industrialiserede lande og navnlig i Unionens medlemsstater om at finde frem til den økonomiske løsningsmodel, som bedst kan sikre behandlingsmæssig ligestilling mellem Nord og Syd
 - at kapaciteten inden for sikkerhed ved blodtransfusioner og under hospitalsophold forøges
 - at medicinsk og paramedicinsk personale uddannes bedre
 - at underretnings- og statistiksystemerne med henblik på epidemiiovervågningen forbedres.
- 3) Regeringerne og lokalsamfundene hjælpes med at evaluere epidemiens følger for de forskellige økonomiske sektorer og befolkningsgrupper samt med at fastlægge og iværksætte strategier for, hvad der skal gøres:
- regeringerne hjælpes fagligt med at analysere epidemiens samfundsøkonomiske følger samt med at udarbejde og iværksætte reaktionsstrategier, som er tilpasset de forskellige sektorer
 - der ydes faglig og finansiel hjælp, som kan gøre det muligt for NGO'er og basissamfund at bidrage optimalt til forebyggelse, støtte og behandling, især i form af bistand til opbygning af netværk med henblik på at forbedre foranstaltningernes effektivitet og udbygge informationsudviklingen, samordningen og samarbejdet mellem samtlige aktører.
 - lokalsamfundenes deltagelse i udarbejdelsen af lokale informationsstrategier og programmer for seksualundervisning og behandling fremmes.
- 4) Den videnskabelige viden om epidemien og om interventionernes virkning skal udbygges med henblik på at forbedre kvaliteten heraf, bortset fra grundforskningen:
- videnskabelig indlæring skal udvikles gennem en bedre programstyring ud fra relevante indikatorer og anvendt medicinsk, sociologisk og antropologisk forskning skal udbygges
 - udveksling af oplysninger om indhøstede erfaringer skal støttes.
- 5) Diskrimination samt social og økonomisk udstødelse af HIV/AIDS-angrebne personer skal bekæmpes:
- respekten for den enkelte persons rettigheder skal fremmes, især retten til at få børn
 - diskrimination og udstødelse af HIV-positive skal bekæmpes, navnlig ved hjælp af oplysningskampagner over for offentligheden og hensigtsmæssig lovgivning.

Artikel 3

De samarbejdsaktører, som kan få finansiel bistand i henhold til denne forordning, er navnlig:

- offentlige administrationer og organer på nationalt, regionalt eller lokalt plan
- lokalsamfund og andre decentrale enheder, herunder de traditionelle sociale strukturer
- regionale organisationer og internationale organisationer
- forskningsinstitutter og universiteter
- basissamfund og private aktører, herunder ikke-statslige organisationer, bl. a. kvindeorganisationer og -foreninger, og repræsentative sammenslutninger, der alt efter ekspertiseområde vil kunne bidrage til udformningen, gennemførelsen og opfølgningen af de prioriterede strategier på HIV/AIDS-området, som er beskrevet i artikel 2.

Artikel 4

1. De midler, der kan anvendes i forbindelse med de i artikel 2 omhandlede foranstaltninger, omfatter bl. a. undersøgelser, faglig bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolmissioner. En styrkelse af de nationale kapaciteter vil blive prioriteret, bl. a. gennem uddannelse af menneskelige ressourcer med henblik på at opnå en bæredygtig udvikling.

2. Fællesskabsfinansieringen kan dække dels anlægsudgifter, bortset fra køb af fast ejendom, dels driftsudgifter, under hensyn til, at det så vidt muligt skal tilstræbes, at projektet er levedygtigt på mellemlang sigt (driftsudgifterne omfatter udgifter til administration, vedligeholdelse og drift).

3. De i artikel 3 nævnte partnere anmodes for hver samarbejdsforanstaltning om at yde et bidrag. Bidraget skal tage hensyn til de pågældende partners formåen og vil afhænge af den enkelte foranstaltnings karakter.

4. Der kan tilstræbes samfinansiering med andre finansieringskilder, især medlemsstaterne.

5. Der træffes de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at fællesskabskarakteren af den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, kommer til udtryk.

6. For at opfylde traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og derved sikre, at disse foranstaltninger som helhed bliver så effektive som muligt, træffer Kommissionen alle nødvendige koordineringsforanstaltninger, herunder:

- a) indførelse af en ordning for systematisk udveksling og analyse af oplysninger om de foranstaltninger, der finansieres eller påtænkes finansieret af Fællesskabet og medlemsstaterne
- b) koordinering på stedet af gennemførelsen af foranstaltningerne ved hjælp af regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.

7. For at den størst mulige globale og nationale virkning kan opnås, tager Kommissionen sammen med medlemsstaterne de nødvendige initiativer til at sikre en god koordination og et nært samarbejde med modtagerlandene og finansieringskilderne samt andre relevante internationale organer, navnlig organer i FN's regi, specielt UNAIDS.

Artikel 5

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning ydes i form af gavebistand.

Artikel 6

1. Kommissionen undersøger, træffer afgørelse om og forvalter de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter gældende budgetprocedurer og andre gældende procedurer, herunder procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Afgørelser om foranstaltninger, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 2 mio. ECU pr. foranstaltning, træffes efter proceduren i artikel 7.

Kommissionen giver det i artikel 7 nævnte udvalg en kortfattet orientering om de finansieringsafgørelser, som den har til hensigt at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi af under 2 mio. ECU. Underretningen foretages senest en uge inden, afgørelsen træffes.

3. Kommissionen er bemyndiget til uden forudgående høring af det i artikel 7 nævnte udvalg at godkende nødvendige ekstrabevillinger til at dække forventede eller konstaterede overskridelser i forbindelse med foranstaltningerne, hvis overskridelsen eller det ekstra behov ikke overstiger 20 % af den bevilling, der oprindelig blev fastsat i finansieringsafgørelsen.

4. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal bl. a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende bestemmelser, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

5. For så vidt foranstaltningerne fører til finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandet, fastsættes det i disse aftaler, at skatter, afgifter og andre belastninger ikke finansieres af Fællesskabet.

6. Deltagelsen i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og modtagerstaten og andre udviklingslande. Den kan i særlige, behørigt begrundede tilfælde udvides til også at omfatte andre tredjelande.

7. Leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne, modtagerstaten eller andre udviklingslande. I særlige, behørigt begrundede tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande, navnlig hvis anvendelsen af oprindelsesreglen medfører uforholdsmæssig store omkostninger for modtagerlandene.

8. Der vil blive taget særligt hensyn til

- omkostningseffektivitet og bæredygtig indvirkning i forbindelse med projektets udformning
- en klar definition og opfølgning af formål og gennemførelsesindikatorer for samtlige projekter.

9. Bistand i henhold til denne forordning skal supplere og udbygge den bistand, der ydes i henhold til andre instrumenter vedrørende udviklingssamarbejde.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand, dvs. afhængigt af, hvilket land eller hvilken region der nyder godt af foranstaltningerne:

- a) for så vidt angår landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, EUF-Udvalget nedsat ved artikel 21 i den interne aftale nr. 91/401/EØF om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for den fjerde Lomé-konvention, vedtaget den 16. juli 1990 af medlemsstaternes repræsentanter forsamlet i Rådet ⁽¹⁾
- b) for så vidt angår landene i Middelhavsområdet, MED-Udvalget nedsat ved artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1762/92 om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet ⁽²⁾
- c) for så vidt angår landene i Asien og Latinamerika, ALA-Udvalget nedsat ved artikel 15 i forordning (EØF) nr. 443/92 om finansielt og fagligt samarbejde til økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika ⁽³⁾.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 8

I de udvalg, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, foretages i et fælles møde én gang årligt en udveksling af synspunkter på grundlag af de af Kommissionens repræsentant frem-

lagte generelle retningslinjer for de foranstaltninger, der skal gennemføres det kommende år.

Artikel 9

1. Kommissionen forelægger efter hvert regnskabsårs afslutning Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning, der indeholder et resumé af de foranstaltninger, som er finansieret i regnskabsårets løb, og en evaluering af gennemførelsen af denne forordning i regnskabsårets løb.

Resuméet indeholder bl. a. oplysninger om de aktører, hvormed der er indgået gennemførelsesaftaler eller -kontrakter.

2. Kommissionen foretager regelmæssige evalueringer af de af Fællesskabet finansierede foranstaltninger for at konstatere, om målene for disse foranstaltninger er nået, og for at opstille retningslinjer for forbedring af effektiviteten af fremtidige foranstaltninger. Kommissionen forelægger det i artikel 7 nævnte udvalg et resumé af de udførte evalueringer, som i givet fald kan drøftes i udvalget. Medlemsstaterne kan på begæring få disse evalueringsrapporter udleveret.

3. Kommissionen underretter senest en måned efter, at en afgørelse er truffet, medlemsstaterne om godkendte foranstaltninger og projekter med oplysning om beløb, art, modtagerland og partnere.

Artikel 10

Kommissionen forelægger tre år efter denne forordnings ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evaluering af foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret i henhold til forordningen, sammen med forslag til, hvad der videre skal ske med forordningen, samt om fornødent forslag til ændringer af denne.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 17. 8. 1991, s. 288.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 52 af 27. 2. 1992, s. 1.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Brunei-Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand — landene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien — til Vietnam

(97/C 95/08)

KOM(97) 2 endelig udg. — 97/0017(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 130 Y, sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum og artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtning:

For at opfylde målene på området eksterne økonomiske forbindelser bør Det Europæiske Fællesskab godkende protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og ASEAN-landene til også at omfatte Vietnam —

Artikel 1

Protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og ASEAN-landene til Vietnam godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet giver meddelelse om, at de for protokollens ikrafttræden nødvendige procedurer er blevet opfyldt med hensyn til Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ Datoen for protokollens ikrafttræden vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

PROTOKOL

om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og ASEAN-landene til
Den Socialistiske Republik Vietnam

BRUNEI DARUSSALAMS REGERING

REPUBLIKKEN INDONESIAENS REGERING

MALAYSIAS REGERING

REPUBLIKKEN FILIPPINERNES REGERING

REPUBLIKKEN SINGAPORES REGERING

KONGERIGET THAILANDS REGERING

og

DEN SOCIALISTISKE REPUBLIK VIETNAMS REGERING

på den ene side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

på den anden side.

HAR —

under henvisning til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand — landene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien — undertegnet den 7. marts 1980 i Kuala Lumpur og senere udvidet til Brunei den 16. november 1984, i det følgende benævnt »aftalen«,

og ud fra følgende betragtning:

Vietnam har som nyt medlem af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) anmodet om at blive optaget i aftalen —

VEDTAGET at udvide aftalen til Vietnam og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

BRUNEI DARUSSALAMS REGERING:

REPUBLIKKEN INDONESIAENS REGERING:

MALAYSIAS REGERING:

REPUBLIKKEN FILIPPINERNES REGERING:

REPUBLIKKEN SINGAPORES REGERING:

KONGERIGET THAILANDS REGERING:

DEN SOCIALISTISKE REPUBLIK VIETNAMS REGERING:

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION:

Formanden for Rådet for Den Europæiske Union
Nederlandenes udenrigsminister

MANUEL MARIN

Næstformand for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Vietnam tiltræder aftalen ved denne protokol.

Artikel 2

Bestemmelserne i aftalen sammenholdt med protokollen vedrørende aftalens artikel 1 finder anvendelse på Vietnam.

Artikel 3

Aftalens anvendelse på Vietnam berører ikke anvendelsen mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnam af den aftale mellem parterne, som undertegnedes den 17. juli 1995 og trådte i kraft den 1. juni 1996 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Denne protokol er udfærdiget i elleve originaleksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i . . . , den . . . dag i . . . i året nitten hundrede og syvoghalvfems.

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 7. 6. 1996, s. 28.

For Brunei Darussalams regering

For Republikken Indonesiens regering

For Malaysias regering

For Republikken Filippinernes regering

For Republikken Singapores regering

For Kongeriget Thailands regering

For Den Socialistiske Republik Vietnams regering

For Det Europæiske Fællesskab

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende landbrugs- og skovbrugshultraktors konstruktivt bestemte maksimalhastighed ⁽¹⁾

(97/C 95/09)

(EØS-relevant tekst)

KOM(97) 5 endelig udg. — 96/0129 (COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 20. januar 1997)

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

(ændringsforslag nr. 1)

betragtning 5a (ny)

det er nødvendigt at forbedre og harmonisere alle sikkerhedsaspekter, f.eks. montering af sikkerhedsseler;

(ændringsforslag nr. 3)

betragtning 5c (ny)

forurening fra traktorer bør være genstand for fremtidig fællesskabslovgivning;

⁽¹⁾ EFT nr. C 186 af 26. 6. 1996, s. 11.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

(97/C 95/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(97) 17 endelig udg. — 97/0019(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 24. januar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 100 A sammenholdt med artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets afgørelse i juni 1996 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Canada, Den Russiske Føderation, USA og ethvert andet interesseret tredjeland om en aftale om standarder for human fældefangst, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91⁽¹⁾ og ganske særlig artikel 3, stk. 1, andet led, henvises der til de internationalt vedtagne standarder for fældefangst, som de tredjelande, der ikke har indført forbud mod anvendelsen af rævesakse, skal benytte i deres metoder for fældefangst, således at disse tredjelande kan eksportere skind og varer fremstillet på basis af visse arter til Fællesskabet;

den 1. januar 1996 var der ikke fastsat internationale standarder for human fældefangst; dette betød, at et tredjeland ikke havde mulighed for at garantere, at de metoder for fældefangst, der benyttedes på landets område i forbindelse med de arter, der er nævnt i bilag I til forordning (EØF) nr. 3254/91, opfyldte internationalt vedtagne standarder for human fældefangst;

forordningsforslaget om ændring af forordning (EØF) nr. 3254/91⁽²⁾ blev forelagt Rådet den 12. januar 1996;

den aftale, der er vedlagt nærværende afgørelse, er i overensstemmelse med ovennævnte forhandlingsdirektiver; den opfylder således begrebet internationalt vedtagne

standarder for human fældefangst som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3254/91;

de vigtigste mål med aftalen er at fastsætte harmoniserede tekniske regler, der giver mulighed for et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau for indfangne dyrs velbefindende, og som gælder for fremstilling og anvendelse af fælder, samt at lette handelen mellem parterne med fælder, skind og varer fremstillet på basis af de arter, der er omfattet af aftalen.

for at aftalen kan gennemføres, er det nødvendigt at fastsætte en tidsplan, som bl. a. gør det muligt at afprøve, at fælder opfylder de ved aftalen fastsatte standarder med henblik på certificering, og at udskifte ikke-certificerede fælder;

aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation om standarder for human fældefangst bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation om standarder for human fældefangst godkendes.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til nærværende afgørelse med de erklæringer, der bør forelægges, når aftalen undertegnes.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.

⁽²⁾ KOM(95) 737 endelig udg. af 15. december 1995.

INTERNATIONAL AFTALE OM STANDARDER FOR HUMAN FÆLDEFANGST**PRÆAMBEL**

CANADA,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, og

DEN RUSSISKE FØDERATION,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM MINDER OM, at de er fast besluttede på at udvikle internationale standarder for human fældefangst, baseret på videnskabelig forskning såvel som på empiriske og praktiske erfaringer;

SOM PÅ NY BEKRÆFTER, at parterne, i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og principperne i international ret, har suveræn ret til at udnytte deres egne ressourcer i henhold til deres egen miljø- og udviklingspolitik, og at parterne er ansvarlige for at bevare deres biologiske diversitet og udnytte deres biologiske ressourcer på en bæredygtig måde,

SOM ERKENDER, at bæredygtig udnyttelse af vilde dyr til fordel for mennesket er i overensstemmelse med principperne for den verdensomspændende naturbeskyttelsesstrategi, Verdenskommissionen for Miljø og Udvikling og FN's konference om miljø og udvikling,

SOM MÆRKER SIG, det tilsagn, der også er afgivet af medlemsstaterne af Den Internationale Naturværnsunion (IUCN), om så hurtigt det er praktisk muligt at ophæve brugen af inhumane fælder,

SOM ERKENDER, at processen med udvikling af internationale standarder for human fældefangst af pattedyr, som blev indledt af ISO, Den Internationale Standardiseringsorganisation, i 1987, endnu ikke er fuldført,

SOM ERKENDER, at formålet med internationale teknologiske standarder bl. a. er at forbedre kommunikationen og fremme handelen,

SOM ERKENDER, at der navnlig i Canada, De Forenede Stater, Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab er gennemført et betydeligt forskningsarbejde med henblik på at udvikle mere humane og praktisk gennemførlige fældefangstmetoder,

SOM FREMHÆVER det betydelige arbejde, der er udført af Arbejdsgruppen for Udvikling af Internationale Standarder for Human Fældefangst, som talte eksperter fra Canada, USA, Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab,

SOM PÅSKØNNER, at en række jurisdiktioner har fulgt andre fremgangsmåder og indført lovgivning til forbedring af fældefangstmetoderne og de vilde dyrs velfærd,

SOM ERKENDER, at hver enkelt parts interne konstitutionelle og institutionelle regler er bestemmende for, hvem den overordnede myndighed tilfalder med hensyn til gennemførelse af standarder for human fældefangst inden for den pågældende parts jurisdiktion,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

Fælder: dræbende eller fastholdende mekaniske fangstanordninger.

Fældefangstmetoder: fælder og betingelserne for udsætning heraf (f. eks. mållart, placering, lokkemiddel, lokkemad og de naturlige miljøvilkår).

Humane fældefangstmetoder: fælder, der er certificeret af de kompetente myndigheder som værende i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst (»standarder«, anført i bilag I til denne aftale), og som anvendes i overensstemmelse med de af fremstillerne fastsatte udsætningsbetingelser.

Artikel 2

Mål

Målene med den internationale aftale om standarder for human fældefangst (»aftalen«) er:

- 1) at udarbejde standarder for humane fældefangstmetoder
- 2) at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem parterne med henblik på gennemførelse og udvikling af disse standarder, og
- 3) at fremme handelen mellem aftaleparterne.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne aftale finder anvendelse på fældefangstmetoder og certificering af fælder til fangst af de i bilaget opførte vildtlevende terrestriske eller semiakvatiske pattedyr med henblik på forvaltning af vildtbestanden, herunder bekæmpelse af skadedyr, med henblik på at tilvejebringe skind eller kød og med henblik på at indfange pattedyr i bevaringsøjemed.

Artikel 4

Forpligtelser i henhold til andre gældende internationale aftaler

1. Intet i denne aftale berører rettigheder og forpligtelser for parter, der er medlemmer af WTO under Marrakech-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

2. For parter, der ikke er medlemmer af WTO, berører intet i denne aftale rettigheder og forpligtelser i henhold til de i bilag II anførte bilaterale aftaler mellem parterne.

Artikel 5

Allerede gældende foranstaltninger

En part kan fortsat, på sit eget territorium, forbyde anvendelse af fælder, som var forbudt på datoen for denne aftales ikrafttræden.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

Med forbehold af artikel 9:

- 1) samarbejder parterne direkte eller gennem kompetente internationale organisationer om emner af gensidig interesse, der har tilknytning til denne aftale
- 2) udvikler og udbygger parterne multilateralt samarbejde inden for humane fældefangstmetoder til gensidig fordel og ud fra ønsket om at fremme handelen.

Artikel 7

Parternes forpligtelser

Parterne træffer, efter tidsplanen i bilag I, foranstaltninger til, at deres respektive kompetente myndigheder:

- 1) indfører passende procedurer for certificering af fælder i overensstemmelse med standarderne
- 2) sikrer, at fældefangstmetoder, der anvendes på deres respektive territorier, er i overensstemmelse med standarderne
- 3) forbyder anvendelse af fælder, der ikke er certificeret i overensstemmelse med standarderne ⁽¹⁾
- 4) forpligter fremstillerne til at mærke certificerede fælder og forsyne dem med anvisning i korrekt udsætning, sikker drift og vedligeholdelse.

⁽¹⁾ Parterne er enige om, at artikel 7 ikke er til hinder for, at enkeltpersoner kan bygge og anvende fælder, forudsat at de pågældende fælder er i overensstemmelse med modeller, der er godkendt af de relevante kompetente myndigheder.

*Artikel 8***Gennemførelse af standarderne**

Ved gennemførelse af standarderne bør parternes kompetente myndigheder gøre deres bedste for at sikre:

- 1) at der indføres passende procedurer for:
 - a) meddelelse eller ophævelse af tilladelse til anvendelse af fælder
 - b) håndhævelse af lovgivningen om humane fældefangstmetoder
- 2) at pelsjægerne oplæres i human, sikker og effektiv anvendelse af fældefangstmetoderne, herunder nye metoder, efterhånden som sådanne udvikles
- 3) at der ved udarbejdelsen af nationale certificeringsprocedurer tages hensyn til de i bilag I anførte retningslinjer for afprøvning af fælder.

*Artikel 9***Videreudvikling af standarderne**

1. Parterne fremmer forskning med sigte på videreudvikling af standarderne.
2. Parterne revaluerer og ajourfører bilag I, første gang tre år efter denne aftales ikrafttræden, idet de som udgangspunkt herfor navnlig benytter resultaterne af den i stk. 1 omhandlede forskning.

*Artikel 10***Undtagelser**

1. Den kompetente myndighed kan på et sag til saggrundlag meddele undtagelser fra de i artikel 7 nævnte forpligtelser, forudsat at undtagelserne ikke anvendes på en måde, der strider mod aftalens mål, og at de tjener følgende formål:
 - a) folkesundhed og -sikkerhed
 - b) beskyttelse af offentlig og privat ejendom
 - c) forskning, uddannelse, genoprettelse af bestanden, genudsætning, avl eller til beskyttelse af dyr og planter
 - d) anvendelse af traditionelle fælder, der er afgørende for bevaring af de indfødte samfunds kulturarv.

2. Undtagelser, der meddeles i henhold til stk. 1, skal ledsages af skriftlig begrundelse og dertil knyttede betingelser.

3. Parterne meddeler skriftligt den fælles forvaltningskomité undtagelser, der meddeles i henhold til stk. 1, og den i stk. 2 nævnte skriftlige begrundelse og dertil knyttede betingelser.

*Artikel 11***Notifikation og udveksling af oplysninger**

1. Parterne udveksler regelmæssigt oplysninger om alle spørgsmål vedrørende deres gennemførelse af denne aftale. De underretter hinanden om resultaterne af deres arbejde med at vurdere fælderne efter tidsplanen i bilaget, om forskning i tilknytning hertil og om certificerede fælder.

2. Parterne giver hinanden meddelelse om, hvilke kompetente myndigheder der er ansvarlige for gennemførelsen af denne aftale.

*Artikel 12***Gensidig anerkendelse**

1. En part kan tillade anvendelse på sit territorium af fælder, der er certificeret af en anden part. Afslag skal begrundes skriftligt.

2. Parterne anerkender de andre parters fældefangstmetoder som ligeværdige, hvis de pågældende fældefangstmetoder er i overensstemmelse med standarderne.

*Artikel 13***Handel med skind og skindprodukter mellem parterne**

1. Uden at dette indskrænker artikel 15 og stk. 2 i denne artikel og de relevante bestemmelser i konventionen om international handel med udryddelsestruede arter af vilde dyr og planter, udfærdiget i Washington den 3. marts 1973, må ingen part pålægge handel med skind og skindprodukter hidrørende fra en anden part handelsbegrænsende foranstaltninger.

2. På stedet for import af skind eller skind indeholdt i en vare til en parts toldområde kan den pågældende part kræve et oprindelsescertifikat til dokumentation for, at de pågældende skind hidrører fra dyr, der er fanget eller opdrættet på en af de andre parters territorium. Certifikatet skal indeholde en henvisning til et oprindelsesbevis udstedt af de kompetente myndigheder.

Artikel 14

Den fælles forvaltningskomité

1. Parterne nedsætter en fælles forvaltningskomité (komitéen), der består af repræsentanter for parterne. Komitéen kan tage alle spørgsmål vedrørende denne aftale op til behandling.

2. Komitéen holder sit første møde senest tolv måneder efter aftalens ikrafttræden og mødes regelmæssigt derefter. Komitéen kan også behandle spørgsmål uden for mødeperioderne gennem brevvæksling, eller den kan sammenkaldes på anmodning af en eller flere parter. Komitéen vedtager sin forretningsorden på sit første møde.

3. Komitéens afgørelser træffes ved konsensus. Komitéen kan også foreslå parterne ændringer til denne aftale og bilagene hertil under hensyntagen til eventuelle henstillinger fra ekspertarbejdsgrupper.

4. Komitéen kan fra tid til anden nedsætte midlertidige videnskabelige og tekniske ekspertarbejdsgrupper, som skal fremsætte henstillinger til komitéen om:

- a) videnskabelige og tekniske spørgsmål
- b) fortolkningsspørgsmål fremsat af parterne og henstillinger vedrørende bilæggelse af tvister.

Artikel 15

Bilæggelse af tvister

1. Parterne søger gennem forhandling at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning på ethvert spørgsmål, der måtte berøre gennemførelsen af denne aftale. Er de pågældende parter ude af stand til at bilægge deres uoverensstemmelser, indkaldes komitéen, på anmodning af en af parterne, med henblik på at drøfte og bilægge tvisten. Ved behandling af sådanne uoverensstemmelser kan Komitéen, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i denne aftale, nedsætte en midlertidig videnskabelig og/eller teknisk arbejdsgruppe.

2. Lykkes det ikke komitéen at bilægge tvisten inden 90 dage, indbringer parterne, på anmodning af klageren, sagen for en voldgiftsret, der er nedsat efter bestemmelserne i bilag III.

3. Voldgiftsretten kan afsige kendelse om enhver tvist vedrørende den indklagede parts fortolkning og anvendelse af aftalen.

4. Voldgiftsretten overskrider ikke det mandat, parterne har vedtaget, og afgiver ikke kendelser, der går ud over det i denne artikel omhandlede område.

5. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på tilfælde, hvor der er mere end én klager eller indklaget part.

Artikel 16

Tiltrædelse

Alle lande kan tiltræde denne aftale på de vilkår og betingelser, der måtte blive aftalt mellem de pågældende lande og parterne.

Artikel 17

Afsluttende bestemmelser

1. Bilagene udgør en integrerende del af denne aftale.

2. Denne aftale træder i kraft den 60. dag efter datoen for deponering af det sidste ratifikations-, indgåelses- eller godkendelsesdokument, i henhold til de for de pågældende parter gældende regler.

3. Denne aftale er ikke umiddelbart anvendelig. Parterne opfylder de forpligtelser, der følger af denne aftale, i overensstemmelse med deres interne procedurer.

4. Parterne kan når som helst foreslå ændringer til denne aftale. Ændringer, der er vedtaget af parterne, træder i kraft på dagen efter deponeringen af det sidste ratifikations-, indgåelses- eller godkendelsesdokument for den vedtagne ændring, i henhold til de for de pågældende parter gældende regler.

5. En part kan opsig denne aftale med mindst seks måneders skriftligt varsel. I så fald ophæves forpligtelserne i henhold til denne aftale for den pågældende part ved opsigelsesfristens udløb.

6. Denne aftale er udfærdiget på dansk, tysk, engelsk, finsk, fransk, nederlandsk, græsk, italiensk, polsk, spansk, svensk og russisk, idet alle sprogudgaverne er lige autentiske. Denne aftale deponeres i arkiverne i sekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som udleverer en bekræftet genpart heraf til hver part.

BILAG I

DEL I

STANDARDERNE

1. FORMÅL, PRINCIPPER OG GENERELLE OVERVEJELSER I FORBINDELSE MED STANDARDERNE

1.1. Formål

Formålet med standarderne er at sikre dyr, der fanges i fælder, et tilstrækkeligt velfærdsniveau og at højne dette yderligere.

1.2. Principperne

1.2.1. Ved vurderingen af, om en fældefangstmetode er human, skal det fangne dyrs velfærd vurderes.

1.2.2. Afgørelse om, hvorvidt fældefangstmetoder er humane, træffes ud fra princippet om, at metoderne skal overholde de tærskelværdier, der er anført i afsnit 2 og 3 i standarderne.

1.2.3. Standarderne skal udformes ud fra princippet om, at fælder skal være selektive, effektive og være i overensstemmelse med de krav om sikkerhed for mennesker, de enkelte parter stiller.

1.3. Generelle overvejelser

1.3.1. Dyrevelfærd beregnes ved måling af, i hvilken udstrækning dyret har let ved eller svært ved at klare sig i omgivelserne, og i hvilken udstrækning det ikke klarer sig. Da forskellige dyr bruger forskellige metoder til at klare sig i deres omgivelser, bør der anvendes forskellige mål til vurdering af dyrenes velfærd.

Velfærdsindikatorer for dyr, der er fanget i fælder, omfatter fysiologi, kvæstelser og adfærd. Da ikke alle disse indikatorer er blevet undersøgt for alle de pågældende arter, er det nødvendigt at gennemføre yderligere videnskabelige undersøgelser for at kunne opstille tærskelværdier i standarderne.

Velfærd er et vidt begreb, men udtrykket »human« anvendes kun for fældefangstmetoder, der bevarer de pågældende dyrs velfærd på et acceptabelt niveau; det erkendes dog, at der med dræbende fælder i visse situationer vil være et kort tidsrum, hvor velfærdsniveauet kan være ringe.

1.3.2. De tærskelværdier, der er fastsat i standarderne for certificering af fælder, omfatter:

- for fastholdende fælder: det niveau for de forskellige indikatorer, under hvilket de fangne dyrs velfærd anses for ringe
- for dræbende fælder: den tid der går, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder, og bevarelse af denne tilstand indtil dyrets død.

1.3.3. Selv om fældefangstmetoderne skal opfylde tærskelkravene, bør der sættes ind på fortsat at forbedre udformningen af fælderne og udsætningen heraf, navnlig således at:

- velfærden for dyr, der fanges i fastholdende fælder, forbedres i fastholdelsestidsrummet
- bevidstløshed og følelseløshed sætter ind hurtigst muligt for dyr, der fanges i dræbende fælder
- fangst af ikke-måldyr minimeres.

2. KRAV TIL FASTHOLDENDE FÆLDEFANGSTMETODER

2.1. Definition

Fastholdende fældefangstmetoder: fælde, der er udformet, og som udsættes med henblik på ikke at dræbe det fangne dyr, men at begrænse dets bevægelser i en sådan grad, at et menneske kan komme i direkte kontakt med det.

2.2. Parametre

Vurdering af, om en fastholdende fældefangstmetode opfylder standarderne, skal hvile på en vurdering af velfærden for et dyr, som er fanget i en fælde.

Parametrene skal omfatte de indikatorer for adfærd og kvæstelser, der er anført i punkt 2.3.1 og 2.3.2.

Reaktionsstyrken skal vurderes for hver af disse parametre.

2.3. Indikatorer

2.3.1. Adfærdsmæssige indikatorer

Følgende adfærdsmæssige indikatorer anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

1. Dyret bider sig selv på en måde, der medfører svære kvæstelser (selvmutilation).
2. Usædvanlig ubevægelighed og passivitet.

2.3.2. Kvæstelsesindikatorer

Følgende kvæstelser anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

1. Knoglebrud
2. Ledskred nær carpus eller tarsus
3. Løsrivelse af sene eller ledbånd
4. Alvorlig knoglehindeafskrabning
5. Alvorlig ydre blødning eller blødning i indre hulrum
6. Alvorlig beskadigelse af skeletmuskel
7. Iskæmi i lem
8. Brud på blivende tand med blotlæggelse af tandhulen
9. Beskadigelse af øje, herunder sønderrivelse af hornhinde
10. Beskadigelse af rygmarv
11. Alvorlig beskadigelse af indre organ
12. Beskadigelse af hjertemuskel
13. Amputation
14. Død.

2.4. Tærskelværdi

En fastholdende fældefangstmetode opfylder standarderne:

- hvis antallet af individer af samme målart, hvorfra dataene er indhentet, er mindst 20
- og hvis mindst 80 % af disse dyr ikke udviser nogen af indikatorerne i punkt 2.3.1 og 2.3.2.

3. KRAV TIL DRÆBENDE FÆLDEFANGSTMETODER

3.1. Definition

Dræbende fældefangstmetoder: Fælder, der er udformet, og som udsættes med henblik på at dræbe dyr af målarten.

3.2. Parametre

Tidsrummet, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder som følge af aflivningsmetoden, bestemmes, og det kontrolleres, om denne tilstand vedvarer indtil dødens indtræden (dvs. indtil irreversibelt hjertestop).

Bevidstløshed og følelseløshed overvåges ved at kontrollere hornhindens og øjenlågenes reflekser eller en hvilken som helst anden passende, videnskabeligt dokumenteret parameter ⁽¹⁾.

3.3. Indikatorer og tidsgrænser

Tidsgrænse for tab af hornhinde- og øjenlågsreflekser	Art
45 sekunder	Mustela erminea
120 sekunder	Martes americana Martes zibellina
300 Sekunder	alle andre arter som anført i punkt 4.1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Komitéen vurderer denne tidsfrist i forbindelse med treårsrevisionen og tilpasser om nødvendigt tidsfristerne på et art-til-art grundlag med henblik på at nedsætte fristen til højst 180 sekunder; den fastsætter samtidig en rimelig gennemførelsesfrist.

3.4. Tærskelværdi

En dræbende fældefangstmetode opfylder standarderne:

- hvis antallet af individer af den samme målart, hvorfra dataene er udledt, er mindst tolv
- og hvis mindst 80 % af disse dyr er bevidstløse og følelseløse inden for den fastsatte tidsfrist og forbliver i denne tilstand indtil dødens indtræden.

DEL II

LISTE OVER ARTER OG TIDSPLAN

4. LISTE OVER DE I ARTIKEL 3 OMHANDLEDE ARTER OG TIDSPLAN FOR GENNEMFØRELSEN

4.1. Liste over arter

Standarderne gælder for de nedenfor opførte arter. Listen kan udvides med yderligere arter.

⁽¹⁾ Ifald der er behov for yderligere undersøgelser til at fastslå, om en given fældefangstmetode opfylder standarderne, kan der foretages yderligere målinger i form af elektroencefalografi (EEG), visuelt fremkaldt reaktion (VER) og auditivt fremkaldt reaktion (SER).

Almindelig betegnelse	Art
Prærieulv	<i>Canis latrans</i>
Ulv	<i>Canis lupus</i>
Bæver (nordamerikansk)	<i>Castor canadensis</i>
Bæver (europæisk)	<i>Castor fiber</i>
Rødlos	<i>Felis rufus</i>
Odder (nordamerikansk)	<i>Lutra canadensis</i>
Odder (europæisk)	<i>Lutra lutra</i>
Los (nordamerikansk)	<i>Lynx canadensis</i>
Los (europæisk)	<i>Lynx lynx</i>
Mår	<i>Martes americana</i>
Fiskemår	<i>Martes pennanti</i>
Zobel	<i>Martes zibellina</i>
Grævling (europæisk)	<i>Meles meles</i>
Hermelin	<i>Mustela erminea</i>
Mårhund	<i>Nyctereutes procyonoides</i>
Bisamrotte	<i>Ondatra zibethicus</i>
Vaskebjørn	<i>Procyon lotor</i>
Grævling (nordamerikansk)	<i>Taxidea taxus</i>

4.2. Tidsplan for gennemførelsen

- 4.2.1. Som anført i artikel 7, skal fældefangstmetoderne afprøves til påvisning af, at de er i overensstemmelse med standarderne og som sådanne certificeret af parternes kompetente myndigheder inden
- tre til fem år efter aftalens ikrafttræden for så vidt angår fastholdende fældefangstmetoder, afhængigt af afprøvningsprioriteterne og adgangen til afprøvningsfaciliteter, og
 - fem år efter aftalens ikrafttræden for så vidt angår dræbende fældefangstmetoder.
- 4.2.2. Parterne forbyder anvendelse af fælder, der ikke er certificeret i overensstemmelse med standarderne, inden tre år efter de i punkt 4.2.1 anførte frister, med undtagelse af traditionelle stål-rævesakse, der skal forbydes inden fire år efter denne aftales ikrafttræden.
- 4.2.3. Med undtagelse af traditionelle stål-rævesakse, kan den kompetente myndighed, hvis den fastslår, at afprøvningsresultaterne ikke berettiger til certificering af fælder til visse arter eller til anvendelse under visse miljøforhold, fortsat tillade anvendelse af fælder på et midlertidigt grundlag, samtidig med at forskningsarbejdet med henblik på at udforme alternative fælder videreføres. Den pågældende kompetente myndighed giver forudgående de andre aftalparter meddelelse om de fælder, der vil blive godkendt til midlertidig anvendelse, og om forløbet af forskningsprogrammet.

DEL III

RETNINGSLINJER

5. RETNINGSLINJER FOR AFPRØVNING AF FÆLDER OG FORSKNING MED HENBLIK PÅ VIDEREUDVIKLING AF FÆLDEFANGSTMETODER

For at sikre nøjagtighed og pålidelighed bør afprøvning af fældefangstmetoder til påvisning af, at de opfylder standardkravene, følge af de generelle principper for god forsøgspraksis.

Udarbejdes der afprøvningsprocedurer inden for rammerne af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), og er disse anvendelige til vurdering af fældefangstmetodernes overensstemmelse med nogle af eller alle kravene i standarderne, anvendes disse procedurer.

5.1. Generelle retningslinjer

Prøverne gennemføres i overensstemmelse med omfattende undersøgelsesprotokoller.

I forbindelse med afprøvning af fælder afprøves fældemekanismens funktion. Afprøvning af fælder i marken udføres navnlig med henblik på vurdering af selektivitet. Denne afprøvning kan også anvendes til at indsamle data om fangsteffektivitet og brugersikkerhed.

Fastholdende fælder afprøves i indelukke, navnlig til vurdering af adfærdsmæssige og fysiologiske parametre. Dræbende fælder afprøves i indelukke, navnlig til påvisning af bevidstløshed.

I markprøver kontrolleres fælderne hver dag.

Dræbende fælders effektivitet med hensyn til at gøre dyret bevidstløst og dræbe måldyret bør afprøves på bevidste, mobile dyr ved målinger i laboratoriet, i et indelukke eller i marken. Fældernes evne til at ramme måldyrene på vitale steder vurderes.

Afprøvningsprocedurernes rækkefølge kan varieres til sikring af en så effektiv vurdering af fælderne som muligt.

Fælderne må ikke udsætte brugeren for urimelig fare ved normal brug.

Om muligt bør en række yderligere forhold kontrolleres ved afprøvning af fælder. Afprøvning i marken bør omfatte undersøgelser af fældefangstens virkninger på både mål- og ikke-målarter.

5.2. Afprøvningsvilkårene

Fælden udsættes og anvendes ifølge instrukser fra fremstilleren eller andre.

Ved afprøvning i indelukke anvendes et indelukke, hvor dyrene af målarten finder passende omgivelser, hvor de kan bevæge sig frit, skjule sig og så vidt muligt udvise normal adfærd. Det bør være muligt at udsætte fælder og overvåge de fangede dyr. Fælderne sættes på en sådan måde, at der kan tages video- og lydoptagelser af hele fangstepisoden.

Ved afprøvning i marken bør stederne udvælges således, at de er repræsentative for de steder, der vil blive anvendt i praksis. Da fældernes selektivitet og eventuelle negative virkninger for ikke-måldyr er væsentlige årsager til gennemførelse af afprøvning i marken, kan det være nødvendigt at udvælge steder til markprøvning i forskellige levesteder, hvor der kan ventes at forekomme forskellige ikke-målarter. Der tages billeder af hver enkelt fælde og dens placering og omgivelser. Fældens identifikationsnummer skal medtages i de fotografiske optagelser før og efter en fangst.

5.3. Undersøgelsespersonale

Personalet skal have passende kvalifikationer og uddannelse.

Personalet bør omfatte mindst én person, der har erfaring i anvendelsen af fælderne, og som er i stand til at fange de dyr, der anvendes i prøven, med fælder, og mindst én person, der har erfaring med hver af metoderne til vurdering af fastholdende fælder, for så vidt angår dyrenes velfærd, og med metoder til vurdering af dræbende fælder, for så vidt angår bevidstløshed. F. eks. bør vurdering af adfærdsmæssige reaktioner på fældefangst og skyhed foretages af en faguddannet person, der er fortrolig med fortolkning af sådanne data.

5.4. Dyr

Dyr, der anvendes til afprøvning i indelukke, skal være sunde og repræsentative for de dyr, som normalt vil blive fanget i naturen. De anvendte dyr må ikke have tidligere erfaringer med den fældetype, der afprøves.

Forud for prøvning opbevares dyrene under passende forhold og forsynes med tilstrækkeligt foder og vand. Dyrene må ikke opbevares under forhold, som i sig selv kan medføre ringe velfærd.

Dyrene tilvænes forsøgsindelukkede inden afprøvningens start.

5.5. Observationer

Adfærd

Observationer af dyrenes adfærd bør foretages af en faguddannet person, der navnlig har kendskab til de pågældende arters etologi.

Skyhed over for fælden kan vurderes ved at fange dyret i en let erkendbar situation og dernæst på ny udsætte dyret for fælden i den relevante situation og vurdere dets adfærd.

Det er vigtigt, at der skelnes mellem reaktioner på yderligere stimuli og reaktioner på selve fælden eller situationen.

Fysiologi

Nogle dyr bør inden afprøvning udstyres med anordninger til fjernregistrering (hjerterefrekvens, åndedrætsfrekvens osv.). Disse anordninger bør placeres tilstrækkelig længe inden selve testen, så dyret kan komme sig efter eventuelle forstyrrelser forårsaget af registreringsanordningens placering.

Der bør træffes de videst mulige foranstaltninger til at begrænse mangelfulde eller fejlbehæftede observationer og målinger, bl. a. forårsaget af menneskelig indgriben i forbindelse med prøvetagning.

Udtagning af biologiske prøver (blod, urin, spyt, osv.) bør gøres på tidspunkter, der er relevante i forhold til fangstøjeblikket og tidsafhængighedsaspekterne ved den parameter, der evalueres. Der bør også indsamles kontroldata fra dyr, der holdes andetsteds under gode betingelser og med henblik på andre aktiviteter, samt udgangsdata inden fældefangsten såvel som visse referencedata efter ekstrem stimulering (f. eks. provokationstest med kortikotropin).

Alle biologiske prøver udtages og opbevares efter bedst mulig forsøgspraksis for at sikre god bevaringsmæssig stand før analysen.

Analysemetoderne valideres.

Neurologiske undersøgelser på grundlag af reflekser (smerte, øjne osv.) kombineret med måling af EEG og/eller VER eller SER i relation til dræbende fælder foretages af en sagkyndig person, så der sikres relevante oplysninger om dyrets bevidsthedstilstand eller aflivningsmetodens effektivitet.

Er dyrene ikke bevidstløse eller følelseløse inden for den tidsfrist, der er anført i forsøgsprotokollen, aflives de på human vis.

Kvæstelser og patologi

Hver enkelt forsøgsdyr undersøges omhyggeligt til vurdering af eventuelle kvæstelser. Der foretages røntgenundersøgelser til påvisning af mulige knoglebrud.

Der foretages yderligere detaljerede patologiske undersøgelser af de døde dyr. En erfaren dyrlæge foretager obduktion i overensstemmelse med accepteret veterinærmedicinsk undersøgelsespraksis.

De berørte organer og/eller regioner undersøges makroskopisk og i givet fald histologisk.

5.6. Rapport

Undersøgelserapporten skal indeholde alle relevante oplysninger om forsøgsplan, -materiale og metoder, samt resultater, herunder navnlig:

- teknisk beskrivelse af fældens udformning, herunder konstruktionsmaterialer
- fremstillere ns brugsvejledning
- beskrivelse af forsøgssituationen
- vejrforhold, navnlig temperatur og snelagets tykkelse
- forsøgspersonale
- antal dyr og fælder, der er afprøvet i forsøget
- det samlede antal indfangne mål- og ikke-måldyr af hver art og deres relative forekomst i det pågældende område, udtrykt som sjælden, almindeligt forekommende eller hyppigt forekommende
- selektivitet
- oplysninger om eventuelle tegn på, at fælden har ramt eller beskadiget et dyr, som ikke er fanget i fælden
- observationer af adfærd
- værdierne af de målte fysiologiske parametre samt metodologi
- beskrivelse af kvæstelser og obduktion
- tidsrum indtil indtræden af bevidstløshed og følelseløshed
- statistiske analyser.

DEL IV

FORSKNING

6. FORSKNINGSPROGRAMMER, DER TAGER SIGTE PÅ AT UDVIDE RAMMERNE FOR STANDARDERNE

Ved afprøvning af fældefangstsystemer skal visse mål for dyrenes velfærd vurderes. Da sådanne mål, navnlig supplerende adfærdsmæssige og fysiologiske mål, ikke er blevet udviklet og anvendt for visse arter, skal anvendelsen heraf i standarderne for de pågældende arter efterprøves på grundlag af videnskabelige undersøgelser med sigte på at fastlægge udgangsniveauer, reaktionsområder og andre relevante størrelser.

Mål

Det forskningsarbejde, parterne udfører i medfør af artikel 9, skall navnlig tage sigte på at fastlægge de udgangsdata og referencedata, der behøves til at fastsætte tærskelværdier for supplerende parametre, eller på at vurdere betydningen af andre målinger af velfærd, som ikke indgår i standardernes afsnit 2.3, herunder adfærdsmæssige og fysiologiske indikatorer.

Artsspecifikke forskningsprogrammer

Med henblik på at forbedre det videnskabelige grundlag for vurdering af fangne dyrs velfærd fremmer hver part yderligere forskning i de arter, der er anført i nedenstående tabel. Parterne sørger også for at afslutte de forskningsprogrammer, de har ansvaret for, inden for den fastlagte tidsfrist efter aftalens ikrafttræden.

Art	Ansvarlig part	Tidsfrist efter aftalens ikrafttræden
Ondatra zibethicus	Det Europæiske Fællesskab	3 år
Procyon lotor	Canada	3 år
Martes zibellina	Rusland	3 år

Særlige parametre, der skal undersøges

Navnlig følgende parametre skal undersøges:

- adfærdsmæssige reaktioner efter fangst i fælde, herunder skrig el. lign., ekstrem panik og skyhed. Ved prøvning af skyhed vurderes det, i hvor stor udstrækning et dyr undgår eller yder modstand mod at nærme sig den tidligere erfarede fældefangstsituation
- fysiologiske parametre, herunder hjertefrekvens og arytmi, samt biologiske parametre (analyse af blod, urin eller spyt) afhængig af art, herunder koncentrationen af glukokortikoid, koncentrationen af prolaktin, kreatinkinase-aktivitet, laktdehydragenaseniveau (og om muligt isoenzym 5) og beta-endorfinniveau (hvis der foreligger prøver).

Reaktionsgraden for de fysiologiske parametre måles på grundlag af grundlæggende og ekstreme niveauer og tidspunktet for reaktionernes indtræden.

Med grundlæggende niveau menes mængde, koncentration eller hastighed for den pågældende fysiologiske variabel, når individet ikke forstyrres af omgivelserne.

For fysiologiske variable, som ændrer sig i tidsrum af nogle få sekunder eller minutter, bør dette grundlæggende niveau fastlægges ud fra en given aktivitet, der består i f.eks. at ligge, stå, gå, løbe eller springe. Ved ekstremt niveau menes et niveau, der ligger tæt på det for de pågældende dyr gældende højeste eller mindste niveau. De fysiologiske reaktioner, der anføres nedenfor, vil formodentlig findes hos alle pattedyr, men for hvert art, der prøves, bør de grundlæggende og ekstreme niveauer samt ændringsmønstret herfor fastlægges.

Der er tale om ringe velfærd, hvis målingen af de fysiologiske reaktioner viser, at det målte niveau ligger langt fra det normale niveau, og at varigheden af det målte niveau er betydelig.

Overvågning af forskningsprogrammerne

Komiteén overvåger og koordinerer det forskningsarbejde, der udføres af de parter, der har ansvaret for den pågældende forskning.

BILAG II

1. Interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem EF, EKSF, og EAF på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, som blev udfærdiget i Bruxelles den 17. juli 1995, og som trådte i kraft den 1. februar 1996.
 2. Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, udfærdiget på Korfu den 24. juni 1994.
 3. Aftale om handel og handelsanliggender mellem Den Russiske Føderation og Canada, der trådte i kraft den 29. december 1992.
-

BILAG III

VOLDGIFTSRETEN

Artikel 1

Den part, der ønsker en sag afgjort ved voldgift, skal meddele komitéen, at den ønsker en tvist indbragt til voldgiftsbehandling i medfør af aftalens artikel 15. Meddelelsen skal præcisere voldgiftens genstand og navnlig indbefatte de bestemmelser i aftalen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om.

Artikel 2

1. Voldgiftsretten består af tre medlemmer.
2. Ved tvister mellem to parter udpeger hver af tvistens parter en voldgiftsmand. I tvister mellem flere end to parter udpeger de parter, der har samme interesse, en voldgiftsmand efter fælles overenskomst. I begge tilfælde udpeger de to således udpegede voldgiftsmænd efter fælles overenskomst en tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten.
3. Formanden for voldgiftsretten må ikke:
 - i) være statsborger hos en af parterne i tvisten
 - ii) være tilknyttet parterne i tvisten
 - iii) have beskæftiget sig med sagen på anden vis.
4. Hvis ikke alle pladser i voldgiftsretten er besat, udpeges den eller de manglende medlemmer som foreskrevet for førstegangsudpegningen.

Artikel 3

Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest 60 dage efter parternes udpegelse af voldgiftsmændene, kan en hvilken som helst part anmode formanden for Den Internationale Domstol om at udpege formanden.

Artikel 4

1. Voldgiftsretten afsiger kendelse i overensstemmelse med denne aftale, international ret og følgende mandat:

»voldgiftsretten skal — i lyset af kendsgerningerne og de relevante bestemmelser i aftalen (angives her) — fastslå, om en part opfylder sine forpligtelser i henhold til aftalen, og afsige kendelse i overensstemmelse hermed«.
2. Voldgiftsretten skal forvisse sig om, at klagen er sagligt og retligt velbegrunder.

Artikel 5

1. Voldgiftsretten fastsætter selv sin forretningsorden, medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet.
2. Voldgiftsrettens forretningsorden skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med dette bilag, voldgiftsrettens beføjelse til at afsige kendelser og principperne for retsbehandling i international lov og retspraksis.

Artikel 6

Parterne i tvisten skal lette voldgiftsrettens arbejde og skal i særdeleshed ved anvendelse af alle til rådighed stående midler:

- i) stille alle relevante dokumenter, oplysninger og faciliteter til rådighed for voldgiftsretten, og
- ii) i det nødvendige omfang gøre det muligt for voldgiftsretten at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.

Artikel 7

Parterne og voldgiftsmændene hemmeligholder alle oplysninger, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen.

Artikel 8

Parterne bærer udgifterne ved voldgiftsbehandlingen, herunder voldgiftsmændenes honorarer og rejseomkostninger, oversættelse og sekretariatsbistand samt andre omkostninger i forbindelse hermed ligeligt.

Artikel 9

Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.

Artikel 10

Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer. Stemmefordelingen bekendtgøres ikke.

Artikel 11

1. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse senest 180 dage efter datoen for dens endelige nedsættelse.
2. Voldgiftsretten kan, med samtykke fra parterne i tvisten, ved enstemmig afgørelse udsætte afgivelsen af kendelsen.

Artikel 12

1. Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en skriftlig begrundelse.
2. Hvilken som helst af de to parter kan indbringe stridsspørgsmål vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen for den voldgiftsret, der afgav kendelsen.

Artikel 13

Voldgiftsrettens kendelser er endelige og kan ikke appelleres.

Fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab vedrørende artikel 10, stk. 1, litra d)

Med henblik på at fremme målene med denne aftale holder Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab samråd om de i artikel 10, stk. 1, litra d), omhandlede undtagelser.

Ensidig erklæring fra Det Europæiske Fællesskab, der vedføjtes aftalen som bilag

Det Europæiske Fællesskab er klar over, at undertegnelsen af den internationale aftale om standarder for human fældefangst er et vigtigt og væsentligt skridt til sikring af et acceptabelt velfærdsniveau for dyr, der fanges i fælder.

EF bekræfter derfor, at det ikke vil træffe foranstaltninger til at gennemføre forordning (EØF) nr. 3254/91 i det tidsrum, de andre parter med rimelighed behøver til at ratificere denne aftale og, efter ratifikationen, så længe denne aftale forbliver i kraft og anvendes i henhold til bestemmelserne heri.

Fælles erklæring fra Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation vedrørende artikel 4, stk. 2, og artikel 15

Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation erklærer, at bestemmelserne i aftalens artikel 15 har forrang for de tilsvarende bestemmelser i interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem EF, EKSF og EAF på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, som blev udfærdiget i Bruxelles den 17. juli 1995, og som trådte i kraft den 1. februar 1996 (interimsaftalen) og partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, udfærdiget på Korfu den 24. juni 1994 (partnerskabs- og samarbejdsaftalen).

Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation tager situationen op til fornyet overvejelse, hvis der træffes gennemførelsesforanstaltninger i henhold til interimsaftalens artikel 27, stk. 4, og/eller partnerskabs- og samarbejdsaftalens artikel 101.

Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1872/94 ⁽¹⁾

(97/C 95/11)

KOM(97) 22 endelig udg. — 96/0212 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 30. januar 1997)

I forslaget til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1872/94 (KOM(96 0212 (CNS) 422 endelig udg.) foretages følgende ændringer:

1) Næstsidste betragtning affattes således:

»godtgørelserne for markafgrøderne for 1997-høsten skal med undtagelse af forskuddet for oliefrø afholdes over 1998-budgettet; det er nødvendigt at frigøre finansielle midler på 1997-budgettet og muliggøre, at der fremover indføres en betalingsordning, som kan forvaltes mere effektivt; derfor bør forskuddene for oliefrø ydes på et senere tidspunkt, og det bør fastsættes, at de kan udbetales fra den 16. oktober, og at det maksimale forskud forhøjes fra 50 til 65 %;«

2) I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende litra fa) efter litra f):

»fa) I artikel 11, stk. 2, første punktum, ændres »50« til »65«.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 300 af 10. 10. 1996, s. 19.

Forslag til Rådets afgørelse om ekstraordinær finansiel bistand til Armenien, Georgien og eventuelt Tadsjikistan

(97/C 95/12)

KOM(97) 24 endelig udg. — 97/0028 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 3. februar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har hørt Det Monetære Udvalg inden fremlæggelsen af sit forslag;

Armenien og Georgien er ved at gennemføre fundamentale politiske og økonomiske reformer og udfolder betydelige bestræbelser for at indføre en markedsøkonomi; Tadsjikistan forventes at indføre lignende stabiliserings- og strukturændringspolitikker;

samhandelen og de kommercielle og økonomiske forbindelser vil styrkes mellem Fællesskabet, Armenien og Georgien inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalerne, der blev undertegnet den 22. april 1995;

Armenien og Georgien aftalte i 1994 med Den Internationale Valutafond (IMF) det første sæt af stabiliserings- og reformforanstaltninger, som blev støttet af IMF's systemtransformationsfacilitet; IMF's bestyrelse godkendte i juni 1995 et standby-arrangement til støtte for yderligere ambitiøse stabiliserings- og strukturtilpasningsreformer for perioden juli 1995-juni 1996;

IMF's bestyrelse godkendte i februar 1996 en treårig udvidet strukturtilpasningsfacilitet (ESAF) på lempelige vilkår for Armenien og Georgien til afløsning af de nuværende standby-arrangementer;

de armenske og georgiske myndigheder har formelt forpligtet sig til fuldt ud at indfri deres udestående finansielle forpligtelser over for Fællesskabet;

de armenske og georgiske myndigheder har anmodet om ekstraordinær finansiel støtte fra Fællesskabet;

Tadsjikistan gennemførte i 1995 og i begyndelsen af 1996 betydelige budgetmæssige og pengepolitiske stabiliseringsforanstaltninger; et foreløbigt lånetranchearrangement med dette land blev godkendt af IMF's bestyrelse i maj 1996; afhængig af en fredelig løsning på de interne konflikter, de tadsjikiske myndigheders yderligere politikdrøftelser med IMF og Verdensbanken og supplerende finansieringstilsagn fra det internationale donorfællesskab forventes IMF's ledelse at anbefale, at der med Tadsjikistan indgås et flerårigt tilpasnings- og reformprogram, der skal understøttes af et upper credit tranchearrangement og fordelagtige faciliteter under et ESAF-arrangement;

Armenien, Georgien og Tadsjikistan er lavindkomstlande og befinder sig i en særlig kritisk økonomisk og social situation; disse lande kan komme i betragtning ved tildeeling af lån på meget lempelige vilkår fra Verdensbanken og IMF;

finansiel bistand på lempelige vilkår fra Fællesskabet i form af langsigtede lån og direkte tilskud er en passende foranstaltning til at hjælpe modtagerlandene i denne kritiske situation, idet den kan understøtte de økonomisk-politiske mål i deres regeringers reformbestræbelser og lette de sociale omkostninger ved tilpasningsforanstaltningerne;

denne bistand er ekstraordinær og er kun begrundet i den særligt alvorlige økonomiske og sociale situation, som modtagerlandene står over for;

det forhold, at der indføres en tilskuds-komponent i denne bistand, er uden betydning for budgetmyndighedens beføjelser;

denne bistand bør forvaltes af Kommissionen;

traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 235 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 3**Artikel 1*

1. Fællesskabet yder Armenien og Georgien en ekstraordinær finansiel bistand i form af langsigtede lån og direkte tilskud med henblik på at støtte regeringernes reformbestræbelser og afhjælpe den sociale nød i tilknytning til de ledsagende spare- og tilpasningsforanstaltninger.

2. Tadsjikistan vil komme i betragtning ved tildeling af denne bistand på betingelse af i) at de tadsjikiske myndigheder formelt forpligter sig til fuldstændigt at indfri deres udestående finansielle forpligtelser over for Fællesskabet, og ii) at IMF's bestyrelse indgår aftale med Tadsjikistan om et upper credit tranche arrangement.

3. Lånekomponenten i denne bistand udgør en hovedstol på højst 170 mio. ECU med en maksimal løbetid på 15 år. Kommissionen bemyndiges i dette øjemed til på Fællesskabets vegne at låne de nødvendige midler, der stilles til rådighed for modtagerlandene i form af lån.

4. Tilskuds-komponenten i denne bistand består af et årligt beløb på op til 10 mio. ECU i perioden 1997-2001.

5. Fællesskabets finansielle bistand forvaltes af Kommissionen i samråd med Det Monetære Udvalg og på en måde, der er i overensstemmelse med enhver aftale mellem IMF og modtagerlandene.

6. Implementeringen af denne bistand betinges af, at modtagerlandene fuldstændigt indfrier deres udestående finansielle forpligtelser over for Fællesskabet.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til med modtagerlandenes myndigheder at indgå aftale om de specifikke beløb og betingelserne i tilknytning til bistanden, jf. dog bestemmelserne i artikel 1.

2. Kommissionen kontrollerer i samråd med Det Monetære Udvalg, at den økonomiske politik i modtagerlandene er i overensstemmelse med formålene med bistanden, og at betingelserne for bistanden opfyldes.

1. Lånene og tilskuddene stilles til rådighed i rater, jf. dog bestemmelserne i artikel 2.

2. Midlerne indbetales til modtagerlandenes centralbanker.

Artikel 4

1. De lånoptagelses- og långivningstransaktioner, der er nævnt i artikel 1, gennemføres med samme valørdato og må for Fællesskabet ikke medføre omlægning af forfaldstiden, valutakurs- og renterisici eller andre kommercielle risici.

2. Kommissionen skal, hvis et modtagerland ønsker det, træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling i lånebetingelserne, og at en sådan klausul kan anvendes.

3. Giver omstændighederne mulighed for en forbedring af renten på lånene, kan Kommissionen på modtagerlandenes anmodning helt eller delvis refinansiere sine oprindelige lånoptagelser eller omlægge de hertil svarende finansielle betingelser. En sådan refinansiering eller omlægning gennemføres på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de af transaktionerne berørte lån eller i en forhøjelse af restgælden, udtrykt i løbende valutakurs, på datoen for disse transaktioner.

4. Modtagerlandene bærer alle de omkostninger, som Fællesskabet afholder i forbindelse med indgåelse og gennemførelse af transaktioner i henhold til denne afgørelse.

5. Det Monetære Udvalg underrettes mindst én gang om året om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

Kommissionen sender mindst en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en vurdering af gennemførelsen af denne afgørelse.

Forslag til Rådets Direktiv om ændring af direktiv 96/26/EF om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport

(97/C 95/13)

(EØS-relevant tekst)

KOM(97) 25 endelig udg. — 97/0029 (SYN)

(forelagt af Kommissionen den 4. februar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt med en yderligere opstramning af de fælles regler i Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport ⁽¹⁾;

som følge af udviklingen på vejgodstransportmarkedet, ændringer af transportpolitikken og ønsket om at få det indre marked til at fungere tilfredsstillende er det nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for dette direktiv til alle udøvere af erhvervet godstransport ad landevej med motorkøretøjer, uafhængig af køretøjernes størrelse;

for så vidt angår bestemmelserne om hæderlighed er det nødvendigt at understrege, at dette krav ikke er opfyldt, hvis de fysiske personer, der skal opfylde dette krav, er blevet dømt for en alvorlig strafbar handling eller for visse mindre, men gentagne strafbare handlinger, ligesom det er nødvendigt at understrege betydningen af bestemmelserne om miljøbeskyttelse og erhvervsmæssig ansvarlighed;

⁽¹⁾ EFT Nr. L 124 af 23. 5. 1996, s. 1.

for så vidt angår bestemmelserne om økonomisk evne er det — for at undgå skævheder på markedet — nødvendigt at fastsætte et højere og harmoniseret niveau for den kapital og de reserver, som de pågældende skal råde over; det er nødvendigt hvert femte år at undersøge, hvad euens værdi er, omregnet til nationale valutaer;

for så vidt angår bestemmelserne om faglig dygtighed er det hensigtsmæssigt, at en ansøgende vognmand dokumenterer en sådan dygtighed ved at bestå en obligatorisk skriftlig prøve og eventuelt en mundtlig prøve; vognmændene må besidde den nødvendige viden for både at kunne udføre indenlandsk og international transport; det er af afgørende betydning, at alle vognmænd besidder certifikater, der attesterer faglig dygtighed, og som udstedes i alle medlemsstater på et harmoniseret grundlag og på basis af harmoniserede eksamensbestemmelser; med henblik herpå er det også nødvendigt at harmonisere visse aspekter af tilrettelæggelsen af disse prøver;

det er nødvendigt at indføre en overgangsordning for så vidt angår direktivets anvendelse i Østrig, Finland og Sverige;

det er nødvendigt hvert femte år at vurdere, hvorvidt de vognmænd, der har fået udstedt tilladelse, stadig opfylder bestemmelserne om hæderlighed og økonomisk evne, og hvorvidt en sådan person på lederplan har den nødvendige faglige dygtighed; der er også nødvendigt, at den økonomiske evne på ny kontrolleres to til tre år inde i femårsperioden;

for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, kræves det, at medlemsstaterne idømmer straffe, der er effektive, rimelige og som virker forebyggende;

direktivets krav til hæderlighed og økonomisk evne bør være opfyldt af alle vognmænd inden 1. januar 2000, så man når op på det kvalitets- og harmoniseringsniveau, der er behov for i det indre marked;

i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det — med henblik på gennemførelsen af det grundlæggende mål for den fælles transportpolitik — nødvendigt at regulere betingelserne for adgang til vognmandserhvervet; dette direktiv rækker i henhold til traktatens artikel 3 B, stk. 3, ikke videre end det, der er nødvendigt til opnåelse af dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 96/26/EF ændres således:

Artikel 2 ændres således

— Stk. 1 affattes således:

»Direktivet finder anvendelse på virksomheder, som udøver erhvervet godstransport ad landevej, og virksomheder, som udøver erhvervet personbefordring ad landevej, som defineret i artikel 1.«

Artikel 3 ændres således:

— Stk. 2, litra a), affattes således:

»er blevet dømt for en alvorlig strafbar handling, herunder for en lovovertrædelse på det handelsmæssige område«

— Stk. 2, litra c), affattes således:

»er blevet fundet skyldig i en alvorlig overtrædelse, eller i gentagne mindre overtrædelser, af gældende forskrifter om:

— løn- og arbejdsvilkår inden for erhvervet, eller

— godstransport ad landevej eller personbefordring ad landevej, navnlig reglerne vedrørende førernes køre- og hviletid, erhvervskøretøjers vægt og dimensioner, færdselssikkerheden og køretøjernes sikkerhed, miljøbeskyttelse og reglerne om erhvervsmæssig ansvarlighed.«

— Stk. 3, litra c), affattes således:

— »Virksomheden skal råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 9 000 ECU, hvis den kun benytter ét køretøj, og 5 000 ECU for hvert køretøj derudover med en tilladt ny vægt på over 3,5 tons, eller med en tilladt totalvægt på over 6 tons, eller for hvert køretøj der er egnet og udstyret til at blive anvendt til personbefordring af over 20 personer, føreren iberegnet.

— Virksomheder, der benytter køretøjer til godstransport med en nyttelast på op til 3,5 tons, eller med en tilladt totalvægt på op til 6 tons, skal med henblik på disse køretøjer råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 9 000 ECU, hvis de kun benytter ét køretøj, og 700 ECU pr. 500 kilo tilladt totalvægt for hvert køretøj derudover.

— Virksomheder, der benytter køretøjer til personbefordring, som er udstyret til befordring af over ni, men under 20 personer, føreren iberegnet, skal med henblik på disse køretøjer råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 9 000 ECU, hvis de kun benytter ét køretøj, og 250 ECU pr. siddeplads for hvert køretøj derudover.

— Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv fastsættes hvert femte år, ecuens værdi i de nationale valutaer. De kurser, der anvendes, er dem, der er gældende på den første hverdag i oktober måned, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og de får virkning fra 1. januar i det følgende kalenderår.«

— Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Ved kravet om faglig dygtighed forstås, at den pågældende er i besiddelse af færdigheder inden for de emner, der er anført i bilaget, og at den pågældende dokumenterer disse færdigheder ved at bestå en obligatorisk skriftlig prøve og eventuelt en mundtlig prøve, der svarer til den i bilaget skitserede form, og som tilrettelægges af den myndighed eller instans, som hver medlemsstat har udpeget hertil.«

— Stk. 4, andet afsnit udgår.

Artikel 5 ændres således:

— I stk. 1 indsættes følgende nye led:

»— den 1. januar 1995 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.«

»—I stk. 2, første afsnit, indsættes følgende nye led:

— efter den 31. december 1994 og inden den 31. december 1996 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.«

— I stk. 2, næstsidste afsnit, indsættes følgende nye led:

»— Den 1. januar 1997 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.«

— Der indsættes et nyt stk. 3:

»Alle vejtransportvirksomheder, der har haft tilladelse til at udøve erhvervet inden den 1. januar 1998, skal fra den 1. januar 2000 opfylde de i artikel 3, stk. 2 og 3, indeholdte bestemmelser.«

I artikel 6, stk. 1, indsættes to nye afsnit:

»Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder hvert femte år vurderer, hvorvidt virksomheden stadig opfylder kravene til hæderlighed og økonomisk evne, og at kravet til faglig dygtighed stadig opfyldes af en person/af personer, der vedvarende og rent faktisk leder virksomhedens transportoperationer.«

»Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder mellem andet og tredje år i femårsperioden vurderer, hvorvidt virksomheden stadig opfylder kravet til økonomisk evne.«

Artikel 7 ændres således:

— I stk. 1 erstattes ordene »alvorlige overtrædelser« af »en alvorlig overtrædelse«

— Stk. 2 udgår

— Stk. 3 bliver til stk. 2.

Artikel 8 ændres således:

— I stk. 2 udgår ordene »eller på, at der ikke har foreligget konkurs«

— I stk. 4 udgår sidste punktum.

Artikel 10 ændres således:

Efter stk. 3 indsættes følgende afsnit:

»Attester, der er udstedt til transportvirksomhederne inden den 1. januar 2000 på grundlag af mindst fem års praktisk erfaring i en transportvirksomhed på lederni-

veau, ligestilles med attester, der udstedes i henhold til bestemmelserne i nærværende direktiv.«

Artikel 2

Bilag I erstattes af bilaget til dette forslag.

Artikel 3

Medlemsstaterne fastsætter en straffeordning for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages for at efterkomme dette direktiv, og de træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse straffe finder anvendelse. De således fastsatte straffe skal være effektive, rimelige og have en forebyggende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de relevante bestemmelser inden den 1. juli 1998 og meddeler den alle efterfølgende ændringer snarest muligt.

Artikel 4

1. Efter høring af Kommissionen vedtager og offentliggør medlemsstaterne inden den 1. juli 1998 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra 1. juli 1998.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

I. FORTEGNELSE OVER DE EMNER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 4

De kundskaber, som skal tages i betragtning ved prøven i faglig dygtighed, skal som minimum omfatte de emner, der er anført i denne fortegnelse. Inden for disse emner skal de vognmænd, der går op til prøven, kunne dokumentere kundskaber og praktiske færdigheder på det nedenfor angivne niveau.

A. Grundtræk af den borgerlige ret

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende de vigtigste transportkontrakter, der anvendes inden for vejtransportvirksomhed, og de deraf følgende rettigheder og forpligtelser
2. bevise, at han er i stand til at forhandle en transportkontrakt, der er retsgyldig bl. a. med hensyn til transportbetingelserne

Godstransport ad landevej

3. kunne undersøge en klage fra ordregiveren over skader, der enten skyldes tab eller beskadigelse af varerne under transporten eller forsinket levering, samt gøre rede for hvilke følger denne klage får for hans kontraktmæssige ansvar
4. kende de regler og forpligtelser, der følger af CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport

Personbefordring ad landevej

5. kunne undersøge en klage fra ordregiveren om de skader, der er forvoldt passagererne eller deres bagage som følge af en færdselsulykke under selve befordringen, eller om skader som følge af den opståede forsinkelse, samt hvilken konsekvens denne klage har for hans kontraktmæssige ansvar.

B. Grundtræk af handelsret

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a.:

1. godtgøre, at han kender betingelserne for og formaliteterne omkring det at drive en handelsvirksomhed samt at han kender erhvervsdrivendes generelle forpligtelser (registrering, forretningsbøger osv.) samt følgerne af en konkurs
2. besidde et rimeligt kendskab til de forskellige former for handelselskaber samt reglerne for deres oprettelse og drift.

C. Grundtræk af arbejdsmarkeds- og sociallovgivning

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende de for vejtransportsektoren relevante sociale institutioners rolle og funktion (fagforeninger, samarbejdsudvalg, personalerepræsentanter, arbejdsinspektører osv.)
2. kende arbejdsgivernes forpligtelser med hensyn til social sikring og de sociale fordele, det indebærer for arbejdstagerne (pensionsrettigheder, dagpenge ved arbejdsløshed, sygedagpenge osv.)

3. kende de regler, der gælder for arbejdskontrakter, der indgås med forskellige arbejdstagerkategorier i vejtransportvirksomheder (kontraktformer, partnernes forpligtelser, arbejdsbetingelser og arbejdstid, ferie med løn, aflønning, ophævelse af kontrakt osv.)
4. kende bestemmelserne i EØF-forordning nr. 3820/85 om køre- og hviletid for det kørende personale, samt bestemmelserne i EØF-forordning nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport samt de praktiske foranstaltninger til gennemførelse af disse forordninger.

D. Grundtræk af skattelovgivningen

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a. kende bestemmelserne om:

1. moms-belægning af transportydelser
2. vægtafgifter
3. afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt de brugsafgifter, der opkræves ved benyttelse af visse infrastrukturer
4. indkomstskat.

E. Virksomhedsledelse i erhvervsmæssig og finansiel henseende

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende retsfor skrifterne og de praktiske regler for anvendelse af check, vekslers, egenveksler, kredittkort og andre betalingsmidler eller -måder
2. kende de forskellige låneformer (banklån, remburs, kautionering, prioritet, leasing, leje, factoring osv.) samt de byrder og forpligtelser, de indebærer
3. vide, hvad en status er, hvordan den ser ud, og hvordan den fortolkes
4. kunne læse og fortolke en resultatopgørelse
5. kunne foretage en analyse af virksomhedens finansielle og rentabilitetsmæssige situation, bl. a. på grundlag af finansielle nøgletal
6. kunne lægge et budget
7. kende de forskellige bestanddele af virksomhedens kostpris (faste omkostninger, variable omkostninger, driftsmidler, afskrivninger osv.) og kunne foretage beregninger pr. køretøj, pr. tilbagelagt kilometer, pr. tur eller pr. ton
8. kunne udarbejde en skematisk fremstilling af hele personalets organisation inden for virksomheden, tilrettelægge arbejdsplaner og uddannelsesprogrammer for funktionærer, chauffører, osv.)
9. kende principperne for marketing, salg fremstød for transportydelser, udarbejdelse af kundekartoteker, reklame, PR-virksomhed osv.
10. kende de forskellige forsikringsformer, der er karakteristiske for vejtransportvirksomheder (ansvarsforsikring, personskade forsikring, tingsskade forsikring, rejsegodsforsikring) samt de garantier og forpligtelser, de indebærer
11. kende de forskellige former for anvendelse af telematik på vejtransportområdet

Godstransport ad landevej

12. kunne anvende reglerne om fakturering af vejgodstransport ydelser samt kende betydningen og virkningerne af Incoterms
13. kende de forskellige former for støtteerhverv inden for transport, deres betydning, deres opgaver og deres eventuelle retsstilling

Personbefordring ad landevej

14. kunne anvende reglerne for prisfastsættelse og prisdannelse inden for offentlig og privat personbefordring
15. kunne anvende reglerne om fakturering af serviceydelser i forbindelse med personbefordring ad landevej.

F. Markedsadgang*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende de faglige regler for vejtransport for fremmed regning, for leje af erhvervskøretøjer, for underentreprise, herunder reglerne for den officielle organisering af erhvervet, adgangen til det, tilladelser til vejtransport inden og uden for Fællesskabets område, og reglerne vedrørende kontrol og sanktioner
2. kende bestemmelserne om oprettelse af en vejtransportvirksomhed
3. kende de forskellige dokumenter, der kræves til udførelse af vejtransportydelser og være i stand til at indføre kontrolmetoder til sikring af, at der såvel i virksomhedens lokaler som i køretøjerne befinder sig de reglementerede dokumenter, der vedrører hver udført transport, bl. a. dokumenter vedrørende køretøjer, føreren, godset eller passagerernes bagage

Godstransport ad landevej

4. kende reglerne vedrørende organiseringen af vejgodstransportmarkedet, speditiønsfirmaerne og logistikken
5. kende formaliteterne i forbindelse med grænsepassage, betydningen og rækkevidden i T-dokumenterne og TIR-carnets samt de forpligtelser og det ansvar, der følger af anvendelsen af disse

Personbefordring ad landevej

6. kende reglerne for organiseringen af markedet for personbefordring ad landevej
7. kende reglerne for oprettelse af befordringsfaciliteter og være i stand til at udarbejde køreplaner.

G. Tekniske og driftsmæssige forhold*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende reglerne for køretøjers vægt og dimensioner i Den Europæiske Unions medlemsstater samt procedurerne for de særlige transporter, der ikke falder ind under disse regler
2. alt efter virksomhedens behov kunne vælge passende køretøjer samt de dertil hørende bestanddele (chassis, motor, transmissionssystemer, bremsesystemer osv.)
3. kende formaliteterne i forbindelse med modtagelse og indregistrering samt syn af disse køretøjer
4. kunne vurdere, hvilke foranstaltninger der skal træffes til bekæmpelse af luftforurening som følge af emissioner fra motorkøretøjer, samt til støjbekæmpelse
5. kunne udarbejde periodiske vedligeholdelsesplaner for køretøjerne og deres udstyr

Godstransport ad landevej

6. kende de forskellige former for håndterings- og læsegrej (bagsække, containere, paller osv.) og kunne indføre metoder og instrukser vedrørende læsning og aflæsning af gods (lastfordeling, stabling, fastgørelse, afstigning osv.)

7. kende de forskellige teknikker vedrørende kombineret transport i form af Huckepack-trafik eller roll on-roll off-systemer
8. kunne iværksætte procedurer med henblik på overholdelse af reglerne for transport af farligt gods og affald, bl. a. i medfør af:
 - direktiv nr. 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej
 - direktiv 96/35/EF om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vej eller indre vandveje af farligt gods
 - forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab
9. kunne iværksætte procedurer til overholdelse af reglerne om transport af letfordærlige levnedsmidler, især reglerne i medfør af Traktaten om international transport af letfordærlige levnedsmidler, og om det specielle materiel, som skal bruges til sådan transport (ATP)
10. kunne iværksætte procedurer til overholdelse af bestemmelserne om transport af levende dyr.

H. Færdselssikkerhed

Godstransport og personbefordring ad landevej

Kandidaten skal bl. a.:

1. kende de kvalifikationer, der kræves af det kørende personale (kørekort, sundhedsattester, duelighedsbeviser osv.
2. kunne træffe foranstaltninger til sikring af, at førerne overholder gældende færdselsregler, forbud og begrænsninger i Den Europæiske Unions forskellige medlemsstater (hastighedsbegrænsninger, forkørselsrettigheder, regler for standpning og parkering, lygteføring, vejskiltning osv.
3. kunne udarbejde instrukser til førerne om kontrol af sikkerhedsbestemmelserne dels vedrørende transportmateriellets, udstyrets og ladningens tilstand, dels vedrørende forebyggende foranstaltninger
4. kunne indføre faste fremgangsmetoder i ulykkestilfælde og træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå en gentagelse af alvorlige ulykker eller overtrædelser

Personbefordring ad landevej

5. kende de grundlæggende vejnet i Den Europæiske Unions medlemsstater.

II. TILRETTELÆGGELSE AF PRØVEN

Den prøve, der skal dokumentere, at vognmændene er i besiddelse af fyldestgørende kundskaber inden for ovennævnte emner, og at de kan anvende de relevante midler og teknikker og påtage sig ledende og koordinerende opgaver, består af følgende dele:

A. Obligatorisk skriftlig prøve

1. Skriftlige spørgsmål i form af mindst 100 multiple choice-spørgsmål med fire alternative svar, hvor der fratrækkes et helt point for hvert forkert svar. Denne skriftlige prøve tegner sig for 30 % af det samlede antal point, der skal opnås, og kandidaten skal besvare 60 % af spørgsmålene rigtigt for at bestå denne del af prøven

Varighed: to timer

2. Skriftlige opgaver/case studies, der tegner sig for 40 % af det samlede antal point, der skal opnås.
Kandidaten skal besvare 60 % af opgaverne/case studies rigtigt for at bestå denne del af prøven.

Varighed: to timer

B. En ikke-obligatorisk mundtlig prøve

Denne tegner sig for 30 % af det samlede antal point, der skal opnås.

- C. I tilfælde af, at en medlemsstat kun afholder skriftlig prøve, bestående af skriftlige spørgsmål og skriftlige øvelser/case studies, tegner delprøverne A.1 og A.2 sig for hhv. 40 % og 60 % af det samlede antal point

D. Resultat

For at bestå prøven som helhed skal procenten af rigtige besvarelser mindst udgøre 70 %.
